

Alles is energie. Zelfs een gedachte is energie, heeft energietrillingen en heeft daarmee invloed op je handelen, op je gezondheid en welzijn. Een positieve gedachte doet positief handelen; een negatieve gedachte zal het negatieve alleen maar versterken.

Juist in onze tijd jagen de veranderende kosmische energieën ook de vibraties in de mens op. Grenzen worden doorbroken, en overal is sprake van een grote versnelling in het leven. Dit betekent ook een enorme kans. Ben je positief ingesteld, dan zul je in staat zijn nog positiever te handelen. Wie inspeelt op de veranderende energieën, kan nu een innerlijk transmutatieproces sneller voltrekken, waardoor *de geest* zich krachtiger dan ooit kan manifesteren. En vanuit een hersteld en harmonisch innerlijk, geheel afgestemd op het oorspronkelijke zijn, zullen energieën van een heel andere niveau de aardeatmosfeer doordringen.

‘Het zal mogelijk zijn door een persoonlijke microkosmische verandering dermate van de krachten van de kosmische revolutie gebruik te maken, dat de gevolgen zich zullen openbaren als een opstandingsrealiteit,’ aldus J. van Rijckenborgh. ‘Daarom wordt een ieder nogmaals in ernstige overweging gegeven, de eisen van een microkosmische verandering te bestuderen en ze binnen de kortst mogelijke tijd te vervullen.’

pentagram

Lectorium Rosicrucianum

De zeven zangen van de regenboog
De grote kosmische verandering
Het mysterie van de overgave
De kleur van de hoop
Het ervaren van de nieuwe lichtkrachten
Hoe nu verder?

pentagram

«In het woord, het Licht en het leven grijpen wij het drievoudige oerbeginsel van de universele kosmos, en in die zin is de geestelijke Lichtboog het werkelijkheidssymbool van het al, van de alopenbaring.»

Deze drievoudige formule van Catharose de Petri is leidraad bij deze uitgave. Pentagram belicht in verscheidene artikelen de grote bewegingen waaraan de wereld in onze tijd onderhevig is. Wij onderzoeken wat deze op menselijk vlak te betekenen hebben, welke mogelijkheden deze nieuwe invloeden meebrengen en welke bronnen van innerlijke vertroosting en genade de mens als zoeker bijstaan.

jaargang 29 nummer 5 sep./okt. 2007

inhoud

- de zeven zangen van de regenboog 2
catharose de petri
de mens wil bewogen worden 7
de grote kosmische verandering 10
j. van rijckenborgh
teer en sterk als het leven 16
het visioen van Maria 18
de ervaring van de nieuwe lichtkrachten
het bewijs van god 25
hoe nu verder 32
pelgrim 38

Omslag:

De 'boog der belofenis' wordt de mens getoond om hem te sterken voor een komende periode van moeilijkheden op zijn weg omhoog.

Het teken van het verbond.

Olie op doek, J. Grinshaw, 1868

de zeven zangen van de regenboog

Catharose de Petri

Het teken van het verbond

John A. Grinshaw, 1868
Leeds Museums and Galleries, Engeland
The Bridgeman Art Library

Zoals door straalbreking van het zonlicht de regenboog zijn schoonheid toont en het bewijs levert dat achter de wolken de zon toch in al haar heerlijkheid straalt, zo kent de mens die het pad vindt nog een andere lichtboog, eveneens fonkelend in zeven kleuren van het spectrum. Het is de boog van de belofte, die zijn luister laat zien wanneer een mens het punt nadert dat hij zodanig gelouterd is, dat hij een blik kan slaan op een toekomst waarheen zijn innigst verlangen hem al jarenlang dreef. Het zien van deze 'boog van de belofte' is meestal een teken van naderende gebeurtenissen die het uiterste aan inspanning en kracht zullen eisen. De boog wordt de mens getoond om hem te sterken voor de komende uren, dagen of jaren van gevaar.

DE DUBBELE BOOG De boog van belofte straalt meestal als een dubbele boog; hij vestigt de aandacht op een tweevoudige roeping en in overeenstemming daarmee zal de strevende mens ook op tweevoudige wijze worden gesterkt voor zijn nacht van doorgang. Bovendien bergt de boog veel magische geheimen en een universele wijsheid in zijn kleurenrijkdom.

De boog is allereerst het zichtbare bewijs van het bestaan van een zevenvoudige aardelogos, van de zeven planeten die tot hetzelfde systeem als de aarde behoren (in de oude leer zijn dit: Mercurius, Venus, Aarde, maan, Mars, Jupiter en Saturnus). Vervolgens stelt hij in zijn straling elk van de zeven planeten voor het geestesoog, aangezien elk van de zeven planeten uit zeven verschillende gebieden bestaat en elk van de zeven gebieden door

een eigen dimensie wordt beheerst. Ook vestigt de geestelijke lichtboog de aandacht op de zeven aurische velden, de zeven levensvelden, de zevenvoudige microkosmos van de mens; een microkosmos die in het hedendaagse levensbestel van de mens totaal gedestruïeerd en gedestruïeerd is. Tevens gaat er van de zevenvoudige lichtboog een zeven-maaldrievoudige werkzaamheid uit, aangezien iedere kleur van de boog een eigen trillingsgetal heeft en een klank voortbrengt. Of beter gezegd: eerst is er de klank, het woord; deze klank wordt Licht, dat is kleur; en dan wordt de klank een vibratie, het leven. In het woord, het Licht en het leven grijpen wij het drievoudige oerbeginsel van de universele kosmos, en in die zin is de geestelijke Lichtboog het werkelijkheidssymbool van het al, van de aopenbaring.

DE ZEVEN ZANGEN VAN FOHAT De zeven zangen van de regenboog getuigen van de bedoelingen en de leiding van God met betrekking tot de mensheid. Ook is het zo, dat de broederschap van het rozenkruis de zoekende mens iets van deze ‘zeven zangen van Fohat’ wil overdragen. Fohat kunnen wij zien als de schakel tussen geest en stof, het bezielende beginsel dat elk atoom tot leven wekt; als zodanig is het de bouwmeester van de zichtbare wereld.

De eerste boog van de belofte richt de aandacht van de leerling op de zuivere wordingswereld waarin de mensheid oorspronkelijk leefde en waarheen zij weer moet terugkeren. Het is de wereld van de universele geboorte, de genesis van

den beginne. De tweede boog vestigt de vergeestelijkte blik op de primaire wereld van geestelijk zijn, van volstrekt zijn, de wereld van God, uit God. En in hun samenhang geven beide bogen een sleutel tot de renaissance, tot de wedergeboorte van de oorspronkelijke mens.

Laat ons nu trachten om iets van deze roep tot renaissance te bevatten. De wijsheid van de Schepper heeft in ál de behoeften van een ideële microkosmos voorzien door bijvoorbeeld de zeven aurische velden, of zeven kleine bollen, verschillend te maken.

Geen enkele bol overheerst de andere. Wat dat betreft is er een volmaakte harmonie! Toch willen wij nagaan hoe het mogelijk is dat elke bol verschilt van de andere, aangezien op al die bollen tenslotte dezelfde krachten werkzaam zijn.

In alle openbaringen in het wijde universum komen de zeven oerklanken, de zeven oervibraties en de zeven oerkleuren voor. En tóch is er een onmetelijk verschil in openbaringsvorm en openbaringsessentie. Geen twee sferen zijn aan elkaar gelijk, net zomin als er twee mensen aan elkaar gelijk zijn.

Deze verschillen ontstaan doordat in elke wereld, of in elke bol, steeds één klank-, kleur- en vibratie-eenheid domineert. In elk van de zeven microkosmische bollen zijn wel de zeven kleuren primair aanwezig, respectievelijk de kleuren rood, oranje, geel, groen, blauw, indigo en violet, maar er is altijd één kleur die in elk gebied van leven overheerst. Steeds vormt één kleur de grondslag van het bestaan in een bepaald gebied.

DE ZEVEN KLEUREN

Hiervan uitgaande komen wij tot de volgende conclusies. Er is in de zevenvoudige microkosmos een gebied dat we kunnen aanduiden als het minerale. Alle stoffen die de micros voor haar opbouw nodig heeft, worden daar verzameld. In dat gebied is de kleur rood overheersend.

Een tweede gebied kan worden aangeduid als het plantaardige. Daar treden levenskrachten op, die men zou kunnen aanduiden als prana, als de adem van het leven. Hier is de kleur oranje overheersend. Een combinatie van oranje en rood voert de juiste levenskrachten aan, samen met de daarmee overeenstemmende bouwstoffen. Het derde gebied zouden we willen aanduiden als het dierlijke. Daar zien wij een grote activiteit optreden, waarin veel dynamische energie geconcentreerd wordt teneinde het bouwwerk mogelijk te maken. In dat gebied domineert de kleur geel. In het vierde gebied herkennen wij de wording, in de zin van menswording. De kleur groen is daar overheersend.

Het vijfde gebied is het veld van leven waarin het bewustzijn tot het begrip doordringt op het niveau van de derde (laagste) geestelijke toestand. In dit vijfde gebied openbaart zich voor het eerst wat in wording is. De kleur blauw is hier overheersend. In het zesde gebied doorschouwen wij het niveau van de tweede geestelijke toestand, waarin de tot geest geworden entiteit zich verder ontwikkelt. De kleur indigo domineert daar.

Rest ons nog het zevende gebied, waarin wij de Godmens in zijn volledige toestand van zijn zien, en waarin de kleur violet overheersend is.

Wij kunnen aldus vaststellen, dat er in de microkosmos vier wordingsgebieden zijn en drie openbaringsgebieden. En onwillekeurig reizen onze gedachten naar de mysterieuze Boroboedoertempel op Java, waarin we de vier wordingsgebieden zien als vierkanten en de drie openbaringsgebieden als cirkels. In de grootse Tempel van de Hemel

Op deze luchtfoto van de tempel van Borobudur op het eiland Java is het grondpatroon goed te onderscheiden

te Beijing wordt de aandacht gevestigd op de drie openbaringsgebieden door drie cirkels, en de vier wordingsgebieden worden aangegeven door vier lanen. Het is duidelijk dat deze zeven gebieden in volkomen harmonie moeten worden bestuurd; een leiding die alleen mogelijk is als de centrale geest het microkosmische stelsel via het zevende of goddelijke gebied kan sturen. Wanneer deze geest de door God ingegeven ontwikkelingsgang loslaat, ontwikkelt zich onherroepelijk disharmonie. Wanneer het centrum van de leidinggevende activiteit wordt verplaatst naar het derde gebied – waar het leven door het onderbewuste wordt geleid en een dierlijke dynamiek heerst – zoals dit op deze aarde het geval is, ontstaat een versluiering van het drievoudig geestelijke. De wording van het ware menselijke wordt dan verstoord en een dierlijke creatie ontwikkelt zich in een gebied dat alleen als energiebron was bestemd. Deze rede-nering volgend, wordt het eveneens duidelijk dat wedergeboorte niet alleen de mens betreft zoals wij die nu kennen, maar ook een herstel, een volledige harmonisatie, van álle zeven microkosmische gebieden.

Bovendien wordt nu duidelijk dat dit herstel begint op hetzelfde punt als waar de verstoring het eerst optrad: in het derde gebied, het dierlijke en menselijke gebied. Daaruit volgt dat de ware, zevenvoudige mens nog geboren moet worden. Daartoe zal de actieradius van de mens die momenteel in het derde gebied domineert, totaal naar de achtergrond dienen

FOHAT is de constructieve energie die de formatie van planetaire systemen, aardeketens, van de natuur en van de mens doet ontstaan. In het tweede vers van de vijfde stanza in het Boek van Dzyan stelt H.P. Blavatsky: «Fohat is het strijdros en het denken is de ruiter. Hij schiet als de bliksem door de vurige wolken; doet drie, vijf en zeven schreden

door de zeven gebieden boven en de zeven beneden. Hij verheft zijn stem, roept de ontelbare vonken en voegt ze samen...» Niet alleen is Fohat – als het strijdros – het voertuig dat de kracht brengt van de ene plaats naar de andere, van het ene niveau naar het andere, Fohat is ook het vermogen om het subjectieve

te veranderen in het objectieve; het ideaalbeeld van de mens, dat in ieders innerlijk ligt, om te zetten in realiteit. En in Stanza 6 zegt Blavatsky: «Fohat zet de oorspronkelijke wereldkiemen of de verzameling van kosmische atomen en stof in beweging, sommige in de ene richting, andere in de andere, de tegen-gestelde richting.»

“ Maar ik, ziet, ik richt mijn verbond op met u, en met uw zaad na u.

En met alle levende ziel, die met u is, van het gevogelte, van het vee, en van alle gedierte der aarde met u; van allen, die uit de ark gegaan zijn, tot al het gedierte der aarde toe.

En ik richt mijn verbond op met u, dat niet meer alle vlees door de wateren van de vloed zal worden uitgeroeid; en dat er geen vloed meer zal zijn, om de aarde te verderven.

En God sprak: Dit is het teken van verbond, dat ik geef tussen mij en tussen ulieden, en tussen alle levende ziel, die met u is, tot eeuwige geslachten.

Mijn boog heb ik gegeven in de wolken; die zal zijn tot een teken van verbond tussen mij en tussen de aarde.

En het zal geschieden, als ik wolken over de aarde breng, dat deze boog zal gezien worden in de wolken;

Dan zal ik gedenken aan mijn verbond, hetwelk is tussen mij en tussen u, en tussen alle levende ziel van alle vlees; en de wateren zullen niet meer wezen tot een vloed, om alle vlees te verderven.

Als deze boog in de wolken zal zijn, zo zal ik hem aanzien, om te gedenken aan het eeuwige verbond tussen God en tussen alle levende ziel [...].”

Genesis 9: 9-17

te verdwijnen, reden waarom wij vaak spreken van een bewust doorgevoerde zelfneutralisatie, of ook wel van endura. De weg terug naar waarachtig menszijn gaat via het herstel en het opnieuw levend worden van het vierde, vijfde, zesde en zevende gebied. Tot op dit moment vervullen deze vier hogere gebieden slechts enkele automatische functies. En het is dáártoe nu, dat de ‘boog van de beloftenis’ oprijst voor het geestelijke oog van de ware zoeker.

VAN HORIZONT TOT HORIZONT De zeven zangen van de regenboog kunnen worden gehoord door de mens die zijn voet op het pad zet, en de kleuren van de boog vormen voor hem een boog van belofte. Deze kleuren-lichtboog stelt de zoekende mens voor het prototype van de hemelse mens, als een levend bewijs dat ál de zeven gebieden van de micros weer vol leven en actief zijn. Als de hemelse, geestelijke mens weer als zon in het midden van zijn stelsel straalt, schitteren en stralen alle kleuren in volmaakte harmonie. Het hoogste verlangen van de mens richt zich al-

Vol hoop blikt Iris op haar regenboog naar de goddelijke zon, waarvan haar Licht komt. Johannes Kip, 1694, gravure in *The Principles of Philosophy* © Bridgeman Art Library

lus op deze alwording en hij hoort de zeven zangen van Fohat, terwijl de boog van de belofte het wijde wereldrond ompant. Het feit evenwel dat men een verlangen koestert ten opzichte van één of ander geestelijk gebied hoeft in het geheel niet in te houden dat er ook een wisselwerking met dat gebied zal ontstaan. Dit kan alleen moeizaam veroverd worden. Door het moeizame proces van wording heen en door toegewijde werkzaamheid, in zelfvrijmetselarij, kan de boog van belofte oprijzen voor de zoekende mens, om hem te sterken in doorzettingsvermogen opdat hij volhoudt tot het glorieuze einde.

Het zal duidelijk zijn dat achter dit alles een grotere betekenis ligt dan alleen maar een mystieke handreiking om het vermoeide lichaam nieuwe veerkracht te geven. De ondervinding heeft menig reiziger op het pad geleerd, dat de levensomstandigheden soms heel donker en uitzichtloos zijn. Maar juist dáár waar de duisternis het grootst is, kan deze plotseling verbroken worden; hoeveel zoekers op geestelijk gebied zijn in de loop van de eeuwen al op zeer kritieke momenten tot nieuw leven gewekt doordat zij de zeven zangen van de regenboog hoorden? Want op dát moment tovert de gebroken duisternis voor onze verbaasde ogen de klassieke brug van de belofte. En het is letterlijk een brug, want de boog spant zijn kleurenrijkdom van horizont tot horizont. Van het oord vanwaar wij kwamen, tot aan het doel waarop wij ons richten! ✪

de mens wil bewogen worden

«Ik ben de wijnstok, u bent de ranken. Wie in mij blijft, gelijk ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder mij kunt u niets doen.»

OVERGAVE IS DE WET VAN HET AL Zich overgeven betekent: ontvangen. Inademen maakt uitademen noodzakelijk. Wie de adem in zich vasthoudt, stikt. Je neemt het op en laat het uitstromen. Door de uitwisseling van de levensenergie, het in- en uitademen, vernieuwt de schepping zich en houdt deze zich in leven. Het inademen/uitademen kan men vergelijken met de wisselende overgave aan de levensenergie. Tijdens die beweging is er een moment, dat het onkenbare ervaren kan worden. Het ontvangen van dit eeuwige ene is besloten in de overgave eraan.

WAT IS DOOD? Wat wij in onze wereld als ‘dood’ omschrijven, is het uiteenvallen van een biologische atomaire structuur. De mens kan niet meer ademen, het hart klopt niet meer en de dood treedt in doordat hij niet meer in staat is de uitwisseling van de levensenergie vol te houden. Het lichaam valt als stof uit elkaar in ‘elementen van ontbinding’; stof wordt weer stof. Tegelijkertijd vervluchtigen de twee lagere ethers van het etherlichaam. In één moment verschijnen alle gebeurtenissen van het afgelopen leven aan het firmament, de gezichtseinder van de overledene. Dit duurt relatief gezien kort, maar het is een heel belangrijk moment. In die korte tijd worden al deze indrukken opgenomen in de hogere voertuigen van de mens. In het astrale voertuig, voor zover ze daarop betrekking hebben. De zich ontwikkelende ziel neemt alle indrukken op die haar ontwikkeling bevorderd hebben. Heel veel van de overblijvende indrukken worden onmiddellijk opgenomen in etherische en astrale nevelformaties van algemene aard, die de spiegelsfeer vormen. In oude boed-

dhistische en hindoeïstische teksten wordt gezegd, dat gedurende drie dagen de levenskracht nog in het lichaam is. Hierin wordt gewaarschuwd tegen ingrepen aan het lichaam, vóór de levenskracht het lichaam heeft verlaten, om de hierboven genoemde reden. Een oude Tibetaanse wijze ging zover, dat hij het binnen drie dagen vernietigen of cremeren van het lichaam als moord beschouwde.

Aan Jakob Boehme werd eens gevraagd: «Waar gaat de ziel naartoe, als het lichaam sterft?» Hij antwoordde: «Het is niet nodig dat zij ergens naartoe gaat; haar koninkrijk is bij haar.»

Naarmate de tijd verstrijkt vibreren ook het astrale voertuig en het beginnende mentale lichaam uit, tot er niets meer van gevonden kan worden. In zijn algemeenheid blijft over een inactieve microkosmos met daarin het onsterfelijke goddelijke beginsel. De dood van een mens en het uiteenvallen van zijn stelsel bewijzen dat de mens de levensenergie niet direct maar indirect, via de natuur, ontvangt. Hij kan niet leven uit de directe, zuivere energieën van het oorspronkelijke leven, uit het vuur van de geest. De mens bestaat als gevolg van zijn kosmische val in een wereld van voorbijgaande verschijnselen. Hij heeft de directe verbinding met het werkelijke levensprana verloren.

Daarmee heeft de mens zijn inspiratie uit het ene eeuwige, uit het centrum verloren. Zijn gedachten, gevoels- en wilsimpulsen roteren om een schijnwereld. Zij fladderen als insecten om de maatgevende criteria van de wereld, aangetrokken door de lichtspiegelingen van voorbijgaande verschijnselen. Deze zijn sinds eonen in zijn bloed geëst als de bepalende drijfkrachten tot zelfhandhaving.

«Waarheen gaat de ziel, als het lichaam sterft?»

Ze vormen zijn persoon, karakter, de kwaliteit van zijn adem, denken, voelen willen en handelen en daarmee zijn lot: het sterven. Zo bezien is in de signatuur van de wereld zijn vergankelijkheid voorgeprogrammeerd.

De mens leeft evenwel niet slechts eenmaal. Tijdens ontelbare levens ondervindt hij de invloed van de tegenstellingen, macht en onmacht, succes en mislukking, bezit en verlies. Dat zou hem als ervaring en lering van dienst kunnen zijn in de wereld van verschijnselen. Maar hij ziet het niet! In zich automatisch herhalende cirkelgangen reist hij – zijn microkosmos – door het labyrint van deze en gene zijde, steeds weer op zoek naar een uitweg, de sleutel van zijn gevangenis. Telkens echter komt hij in de val van de schijnwereld terecht. Dát is de kwelling uit de mythe van Sisyfus: hij sjuwt de steen de berg op maar die rolt er voortdurend weer af. Als Tantalus probeert de verlokkelijke vruchten van de boom te eten, wijken de takken ervan steeds weer terug.

DE MENS WIL BEWOGEN WORDEN Toch wil de mens opgenomen zijn; hij wil zich aansluiten bij een idee, een goed werk, bij medemensen, ja hij wil opgenomen zijn in God, in het Licht. Hij doet dit om veilig te zijn, om sterker te staan. De mens wil ook bewogen worden in het subtiele gebied van de ziel; dan is het de geest die hem beweegt. Vaak komt dit verlangen niet verder dan de fijnstoffelijke verschijningswereld van gene zijde. Hierdoor worden de archonten, de onzichtbare krachtconcentraties in de etherische en astrale gebieden, voorzien van hun voedsel. Deze verbinden zich onmiddellijk met een dergelijke overgave.

Hun 'lievelingsvoedsel' is de speculatieve en mystieke overgave van de mens aan de hogere werelden.

In de esoterische literatuur – een breed spectrum in de moderne boekhandel – wordt de zoeker naar waarheid gestimuleerd de verklaringen van hogere machten, meesters, adepten, engelen, yogastelsels, tantrapraktijken en dergelijke te volgen. Daar probeert men bijzondere energieën op te roepen en vrij te maken, die via het kundalini-systeem opstijgen naar het hoofd. Aldus hoopt de zoeker uiteindelijk de flits van inzicht, de verlichting, het 'ik ben', de verwachte grote versmelting en eenwording met alles te bereiken. Dit kost heel wat energie, terwijl men in feite alleen oude slangenvuurenergieën oproept. Deze zijn eerder een hinderenis dan een hulp op de geestelijke weg; het is een stuk veiliger ze allereerst te neutraliseren.

De misleiding schuilt in het feit, dat de mens gesuggereerd wordt dat de onzichtbare krachtconcentraties van gene zijde het scheppingsdoel zijn. De natuurlijke neiging van veel mensen om te vertrouwen op een hogere leiding wordt zo omgebogen tot een zich uitleveren aan een onstoffelijke schijnwereld. Dit licht, dat vals is, deze pseudo-godenschemering, wordt gepresenteerd als waarheid. Op die manier wordt de zoeker in zijn naiveteit verleid om een 'dief' te worden, die de schaapskooi binnenkomt via het raam in plaats van door de deur. Door zijn hang naar overgave, soms zelfs naar een heldhaftige zelfovergave,

Het mysterie van de werkelijke overgave
Offerende dienaren van prinses Yongtai, oostindische inkt op papier, ca. 700-725 na Chr.

zonder inzicht in de diepere samenhangen, raakt de mens verstrikt in illusies. Hij geeft zich vol ijver over aan de suggesties van 'hogere ontwikkeling' en hij merkt niet dat zijn oeratoom wordt ingekapseld. Hij bouwt niet alleen mee aan de culturen, beschavingen, maatschappelijke stelsels die steeds weer weggespoeld worden door de golven van de vergankelijkheid, maar ook aan het rijk van de archonten en eonen, die heel wat minder snel vergaan. Hij blijft derhalve gevangen als een energetische lekkernij voor de 'goden'. Hoe komt het toch dat hij niet luistert naar de logos, die hem in de diepte van zijn hart al zo lang roept?

ZONDER MIJ KUNT U NIETS DOEN Pas als de mens van dit alles genoeg heeft, kan hij de drang in zijn innerlijk begrijpen. Dan verstaat hij hoe het hart hem roept: «Ik ben in je en jij bent in mij! Herken jezelf!» Dat is een nieuwe fase van ontwaken. De goddelijke ziel, zijn geestvonk maakt zich bekend. Dat is het allesbeslissende ogenblik in het leven van de mens: het weer ontwaken van het eeuwige centrum, het ontvlammen van de goddelijke zielenkern in het hart. Nu komt er in zijn leven dynamiek en rusteloos zoeken. Nu volgt hij niet meer

«Het is niet nodig dat zij ergens naartoe gaat; haar koninkrijk is bij haar»

Jacob Boehme

de drang om buiten zichzelf te zoeken, maar in zijn innerlijk. «Klopt en u wordt opengedaan.»

HET MYSTERIE VAN DE WERKELIJKE OVERGAVE In de mate waarmee hij zich afkeert van het rollenspel in de wereld van de waan en zich toekeert tot het hart van het al, kunnen de oude bloedsketenen, waandenkbeelden en rolmechanismen oplossen. Dan begint er een prachtige innerlijke ontwikkeling. Nu zal voor de naar huis terugkerende mens de drievoudige structuur van de wereld, 'macht, aanzien en bezit', een verzoeking in de woestijn worden. Dit is een beproeving die zijn nieuwe bewustwording, de nieuwe toestand van de ziel herhaaldelijk ondergaat. Kan hij alle neigingen tot machtsuitoefening in de buitenwereld en in het onderbewustzijn doorzien en door bewustwording oplossen?

Kan hij elke vorm van zelfprofilering, streven naar succes en persoonlijk bezit door bewustwording neutraliseren? In een volledige overgave aan het levensprana lossen alle hindernissen op als nevels die door de zon beschenen worden. Dan is de ziel, want de zuivere levensenergieën uit het vuur van de Christus hebben dit in de mens bewerkstelligd. Deze zuivere levensenergieën vormen de sleutel waarmee onze gevangenis ontsloten kan worden. Door overgave aan het hart van het al, in de macro- en microkosmos, ontvangt de mens weer het oorspronkelijke prana van de Levensboom, dat hem zuivert, bevrijdt van de oude natuur en in hem een totaal nieuw stelsel opbouwt. Hij wordt een bewuste medewerker in de alopenbaring van de Christus. Door zijn overgave daaraan wordt hij weer een rank aan de werkelijke wijnstok ☺

de grote kosmische verandering

J. van Rijckenborgh

Als we buiten gaan wandelen, gaan er door ons lichaam een paar duizend kosmische stralen per minuut. Hiervan merken we echter niets – sterker nog, kosmische straling is maar een paar procent van de totale achtergrondstraling op aarde. De kosmische straling die de aarde bereikt is geen primaire straling; doordat de deeltjes botsen met het aardmagnetische veld en de atmosfeer, vervallen ze in subdeeltjes, die een stuk minder gevaarlijk zijn dan de directe straling. Mét de galactische kosmische straling bereiken ons ook hogere invloeden, al dan niet omgezet. Ook speelt de zon in deze processen een belangrijke rol: tijdens een maximum in zonneactiviteit is het de zonnwind die de aarde meer afschermt van de kosmische straling, en is het vooral de door de zon omgezette straling die ons bereikt. Wat zeggen deze gegevens ons? Is er een galactische synchronisatie aan de gang? Zet de zon de klok gelijk met de ritmen uit het hart van het universum? Want hoe dan ook: in absolute zin komt er meer Lichtenergie vrij.

ALLES IS ENERGIE De volgende vraag in dit rijtje is dan: hebben de boventonen van deze kosmische energieën niet ook hun effect op het innerlijk van de mens? Want overal worden grenzen doorbroken, en overal is sprake van een grote versnelling. We zien het rondom ons: degenen die negatief handelen doen dit negatiever en de agressie neemt toe. Wie eenzijdig is, wordt nog eenzijdiger. Wie blijft steken in het verleden, wie in een virtuele realiteit vlucht, zal daaruit steeds moeilijker loskomen. Voordat de kosmische energieën een nieuwe impuls kregen was er al sprake van dit mechanisme.

Alles is energie. Een positieve gedachte leidt tot positief handelen. Een negatieve gedachte zal het negatieve alleen maar versterken. Een gedachte is energie, bestaat uit energietrillingen die je handelen, gezondheid en welzijn beïnvloeden.

Daarom betekenen de nieuwe invloeden ook een kans. Degene die een positieve instelling heeft, zal gemakkelijker positiever kunnen handelen. Degenen die zich bewust openstellen voor de veranderende energieën, zullen een innerlijk transmutatieproces veel beter en sneller kunnen voltrekken. En via een hersteld en harmonisch innerlijk zullen energiestromen van een heel andere niveau – helpende krachten van mens tot mens – veel gemakkelijker dan voorheen werkzaam zijn.

In de loop van de jaren is in de school van het rozenkruis hierover uitvoerig gesproken. Deze grote veranderingen, die de school vooral geestelijk interpreteert, schenken de zoekende mens en serieuze bestudeerders van de bevrijdingsleer een versnelde mogelijkheid tot wedergeboorte. In de hierna volgende samenvatting van een tekst van J. van Rijckenborgh wordt uiteengezet op welke wijze je aan deze versnelde mogelijkheid kunt beantwoorden – en op welke wijze niet.

HOE JE TOT ZOEKEN BENT GEKOMEN «Het zal mogelijk zijn door een persoonlijke microkosmische verandering dermate van de krachten van de kosmische revolutie gebruik te maken, dat de gevolgen zich zullen openbaren als een opstandingsrealiteit. Een ieder wordt in ernstige overweging gegeven, de eisen van een dergelijke verandering te bestuderen en binnen de kortst mogelijke

tijd trachten eraan te voldoen. De door te voeren microkosmische verandering biedt twee aspecten, die als twee processen gezien kunnen worden. Wij kunnen spreken over het mystieke en het magische proces, het proces van het geloof en de herschepping, het proces van algemene genade en dat van bijzondere genade.

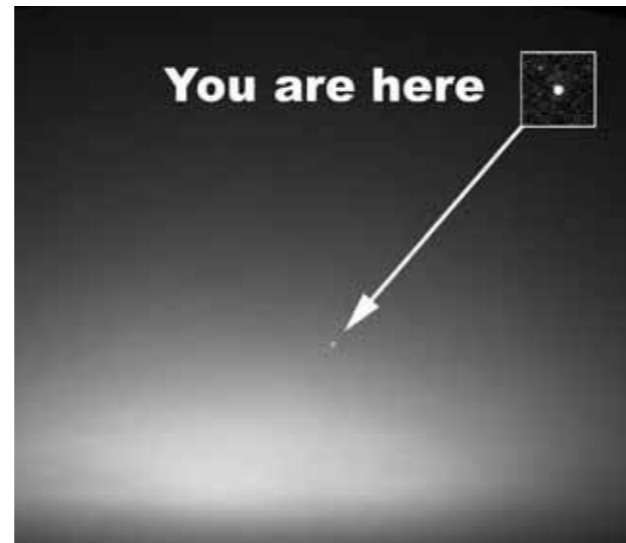
Het is in de esoterische wereldliteratuur wel eens zo voorgesteld, dat een zoeker tussen een van deze beide processen zou kunnen kiezen. Deze opvatting is echter niet juist, omdat het hier twee kanten van één en dezelfde ontwikkeling betreft. Het mystieke vormt de poort tot het magische proces. Iedere zoekende mens zal, afhankelijk van zijn zelfkennis, kunnen doorgronden in hoeverre hij rijp is voor het magische proces en of hij die poort is binnen gegaan of niet.

Ten eerste moet je je afvragen, wat je in aanraking met het Licht of met de school van het rozenkruis heeft gebracht. Het antwoord zal misschien luiden, dat de stuw van het onderbewuste daarvoor verantwoordelijk is, bijvoorbeeld de stem van het voorgeslacht in het bloed, of de reactie van vroegere incarnaties.

Wie de biologische wetten onderzoekt, weet dat de stem van veel voorouders in het bloed kan spreken, en dat een occultist in de familie, vele generaties geleden, de mens een esoterische aanleg

Geloof alléén kan de atomen van het levenslichaam niet veranderen

kan hebben nagelaten. Of wellicht heeft een voorganger in de microkosmos in een vorige incarnatie ook aan esoterie gedaan en volgt hij of zij nu de instincten van een vroegere wenteling van het wiel. De predispositie in het bloed drijft de mens in een bepaalde richting. Een dergelijke toestand is zuiver biologisch, en wij kunnen derhalve zeggen dat er heel wat zijn die een zuiver biologische oc-

De plaats van de mens in het heelal, aan de rand van het melkwegstelsel. Oneindig klein is de uiterlijke mens; de oorspronkelijke, goddelijke mens omvat het ganse al

culte wetenschap beoefenen. In dergelijke gevallen is het duidelijk dat er alleen maar natuurdrang naar voren komt. Je voelt je dan al prettig in een esoterisch gezelschap, of in het krachtveld van de gemeenschap van het rozenkruis: dit is dan wimmers spontaan, op natuurlijke wijze, toegeven aan neigingen die deel van je zijn.

De voorkeuren van de mensen kunnen zeer verschillend lijken, maar in wezen zijn ze volkomen aan elkaar gelijk. Of men zich nu aansluit bij de school van het rozenkruis, een milieubeweging of

andere religieuze beweging, als er niets anders in de mens bestaat dan een predispositie in het bloed, zijn de drie genoemde typen van dezelfde soort. De ene groepering heeft niet de minste reden zich boven de ander verheven te achten. Zij hebben slechts verschillend voedsel nodig om hun biologische staat te handhaven. Met zo'n soort leven heeft niemand deel aan welk verlossend proces dan ook.

Zonneactiviteit

Toenemende en afnemende activiteit van de zon hebben directe invloed op de omstandigheden op aarde. Een actievere zon veroorzaakte mondiaal de 'middeleeuwse warme periode' (van 800-1300 na Chr.) en een inactieve zon veroorzaakte wat in klimatologische kringen wel 'de kleine ijstijd' wordt genoemd, van 1300 tot 1900 na Chr. Met andere woorden: de opwarming van de 20ste eeuw is niet uitzonderlijk. Er zijn eerdere perioden van opwarming geweest welke plaatsvonden lang voordat de industriële revolutie en de daarmee ge-

paard gaande emissies van broeikasgassen in de atmosfeer hun intrede deden. De opwarming van het begin van de 20ste eeuw tot ongeveer 1955 is grotendeels te verklaren uit de toename van de zonneactiviteit.

Overigens is het niet alleen de planeet aarde die opwarmt: ook de laatste beelden van Jupiter wijzen erop dat deze gigantische planeet (plaatselijk) meer dan 10 graden warmer is geworden. Hetzelfde wijzen metingen uit op de maan Triton en de planeten Pluto, Mars en Saturnus.

Je handelt dan geheel uit de drang van de natuur. Wij kennen heel veel mensen, die zo ingesteld het krachtveld van het rozenkruis binnenkomen en er weer uit verdwijnen, of... veranderen.

Het is ook mogelijk dat een mens, gedreven door de teisteringen van het leven, door verdriet en ellende aan het zoeken gaat, en zich dan aansluit bij een beweging die hem een zekere troost of verlichting geeft, of bij een groepering van mensen die hem in zijn narigheid vriendelijk tegemoet treedt. Velen vinden dat in de liefde, in de muziek, de literatuur, kerken of in esoterische gezelschappen. Ook hier kun je niet spreken over de ontwikkeling van een mens; het is zuiver biologisch reageren.

HOE JE TOT VERANDERING KOMT Het bewustzijn van de mens gaat pas veranderen wanneer men niet theoretisch, maar door zelfanalyse, in zelfontdekking, door persoonlijke ervaring tot het inzicht komt dat deze wereld, deze mensheid, en vooral zoals je nu bent, niet in het godsplan begrepen zijn. Dat er een andere kracht is die redden moet, en het een heel ander wezen is, dat gered moet worden. Dat we als geest, ziel en lichaam het resultaat zijn van de gevallen mens, en dat dit moet worden ontbonden, opgelost. Alleen zó kan de oorspronkelijke mens worden geregenereerd, en de eerste stap daarin is het besef, in het diepste innerlijk, van de waarheid van deze oeroude bevrijdende leringen. Bijzonder daarin

is, dat zij niet alleen een theorie vertegenwoordigen; met hen is een grote kracht verbonden. In het krachtveld en de wijsbegeerte van het rozenkruis kunnen deze opnieuw ervaren worden.

DE KOSMISCHE ENERGIE: HET SCHEPPENDE

WOORD Met dat inzicht ga je de poort van het eerste proces, het mystieke, binnen. Pas dan staat de mens open voor de instroming van de oorspronkelijke, goddelijke substantie, en ontstaat wat de ouden en klassieken 'de geloofsbinding' noemden. Dit is het instromen van de goddelijke ideële ether, de interkosmische weerspiegelende ether. Na deze aanraking ontstaat wat de mystieken 'de verlichting' noemden, het ingebed worden in de goddelijke vertroostende en verwarmende liefde.

Dit aangeraakt worden door de goddelijke idee en dit gebed worden in de goddelijke liefde geeft zekerheid over de dingen die men hoopt (maar nog niet bezit), en een bewijs van de dingen die men niet ziet (hoewel men weet dat ze er zijn). Dat is wat de oude wijsheid geloof noemde: het innerlijk zeker weten dat het universum door het scheppende woord Gods is gecreëerd. Hoe dan ook, in deze algemene genade is nog geen sprake van verlossing en vernieuwing. Het betreft hier een primaire binding tussen het oorspronkelijke en het verloren, een primaire aanraking waarin de mens enige impressies ondergaat. En hoewel zeer velen menen

Heel het universum is doortrokken van goddelijke energie. 'Er is geen ledige ruimte', zeggen de klassieke rozenkruisers; 'Alles is zen' zegt de Chinese wijsheid

in deze aanraking de hoogste verheffing in God te ondergaan, is er van wezensverandering van de mens, van wedergeboorte, nog geen sprake.

HET VERANDEREN VAN DE ATOMEN In de Hebreeënbrief stelt de Bijbel met betrekking tot de geloofshelden: 'In het geloof zijn zij allen gestorven, zónder de belofte verkregen te hebben. Slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet.'

Zij hebben niet de vervulling van de belofte verkregen!

Waarom niet? Omdat geloof alléén de atomen van het levenslichaam niet kan veranderen!

Het levenslichaam is een gepersonifieerde ether-werkelijkheid, een getrouwe kopie van het stoffelijke lichaam, van het op het ik gerichte aardse bewustzijn. Het levenslichaam werkt door zijn prismatisch gevormde atomen in op de holle atomen van het stoffelijke wezen en houdt het met zijn krachten in stand. Daarom is het mystieke proces op zijn hoogst een behoed worden voor verdere binding aan onze aardse toestand. Het bijzondere geloof, zoals boven bedoeld, brengt stilstand teweeg in de ontwikkeling van de menselijke val, maar nog geen verlossing van het wiel van geboorte en dood. En toch is dat voorwaarde voor

de wedergeboorte! De kracht en de realiteit van de geloofsbinding zijn noodzakelijk om het magische proces te kunnen realiseren.

In de magische voortgang worden de fundamenteen waarop het leven berust aangetast. Dit is een ontwikkeling die met de uiterste zorgvuldigheid, onder de hoede van een geestesschool, moet worden begonnen, nadat de betrokkene het mystieke aspect volledig heeft doorleefd.

In het mystieke proces worden de goddelijke krachten via de prismatische atomen van het levenslichaam

ten gunste van de microkosmische herschepping. Ten eerste breekt momenteel in de kosmos een intens verhoogde goddelijke krachtgolf in in onze natuur, en in het hele planetenstelsel.

Deze krachtgolf stelt je vervolgens tot grotere activiteit in staat, zowel in het mystieke als in het magische proces. Binnen deze geweldige goddelijke energieën zijn grotere geloofskracht en groter bouwvermogen dus volkomen bereikbaar.

In het mystieke proces kom je aldus tot geloofleven en geloofsbereidheid, en vervolgens tot

Er is een *andere kracht* die bevrijdt, en het is een *heel andere wezenheid* die bevrijd wordt

in de stoffelijke atomen overgebracht, maar in het magische gebeurt dit op andere wijze. Hier wordt het levenslichaam buitengesloten. Het begint in het stoffelijke lichaam zelf! En de bedoeling daarvan is: de stoffelijke atomen tot wijziging te dwingen. Het gevolg is dat de stoffelijke atomen, veranderd door het mystieke proces, de nieuwe en geestelijke zonne-energieën nodig hebben, die in de geestesschool getransmuteerd aanwezig zijn. In de verschillende vibratieniveaus van de geestesschool worden deze processen zorgvuldig begeleid. Die energie dwingt de stoffelijke atomen van het levenslichaam tot een reorganisatie ervan. Het omgekeerde kan nooit het geval zijn. De stof dient zich te allen tijde te openen voor de goddelijke levenssubstantie. Dan kan het levenslichaam zich aanpassen – het kan niets anders! Zo wordt in het magische proces de nieuwe tempel van onder op opgebouwd en de oude tempel afgebroken.

DE KRACHT VAN DE KOSMOS Keren wij nu terug tot ons punt van uitgang en bezien wij hoe wij de grote kosmische verandering kunnen aanwenden

voorbereiding, tot het geschikt maken van je leven voor de magische ontwikkeling. Op een gegeven moment wil je niet langer parasiteren op de goddelijke liefde – je wilt aan de goddelijke liefde beantwoorden.

De oude uitspraak: 'Uw geloof heeft u behouden' is absoluut juist, omdat het geloof de deur tot het pad opent. In het eerste proces, het mystieke, zijn de kosmische weerspiegelende ether en de kosmische lichtether werkzaam.

Bij het tweede, het magische, zijn het de kosmische levensether en de kosmische scheikundige ether die primair werken. Deze worden op de geschetste exclusieve en wonderbare wijze in het organisme opgenomen, met als resultaat de transfiguratie van ieder stoffelijk levensatoom.

Het einde van zulk een ontwikkeling is: de geestzielenmens, het verheerlijkte lichaam, met al zijn tot nu toe ongekende eigenschappen. De mens is dan weer een vurige zuil in de interkosmische tempel Gods, die niet meer zal worden uitgeblust. Hij is weer één met de goddelijke liefde. En dit alles ligt meer dan ooit tevoren binnen het bereik van allen die onderweg zijn naar het Licht» ☸

teer en sterk als het leven

Om het verkeer in goede banen te leiden zijn er aan de rand van de weg verhogingen aangebracht, die bestaan uit betonnen elementen. In de kieren tussen de afzonderlijke elementen groeit gras. Vanzelfsprekend. Overal groeit gras. Gras is één van de vele soorten onkruid. Rijkswaterstaat heeft nog geen tijd gehad of nog niet de moeite genomen het te verwijderen. Waarschijnlijk groeide er op deze plek ooit heel wat meer gras. Wat zou er aan het asfalt zijn voorafgegaan? Een klinkerweg met sprietten in elke voeg? En daarvoor? Een karrenweg van twee evenwijdige zandsporen door de velden? En daarvoor één enkel pad voor voetgangers en ruiters?

Het groen moet wijken voor de toegenomen verkeersintensiteit. Meer mensen, grotere behoefte aan mobiliteit. Verplaatsingen per auto en tram in plaats van te voet of te paard. Opmerkelijk is dat het gras dat werd ondergeploegd of afgevoerd bij de wegverharding weer groeit in de kieren van de betonelementen aan de rand van de rijbaan. Is dit de voorbode van een natuur, die haar oude rechten herneemt? Cultuur behoeft onderhoud, voortdurende aandacht, terwijl 'natuur' vanzelf gaat, zich voltrekt. Wekenlang bulldozers, vrachtauto's, asfalteermachines en walsen om een glad wegdek te krijgen – de infrastructuur verbeteren, noemen we dat – en toch groeit er vanzelf, met de wind als kosteloos vervoermiddel, weer gras. De natuur overwint altijd, dat is het lot van de mensheid – deze spanning tussen natuur en cultuur. Je zou de vraag kunnen stellen: Is dit het gevolg van de paradijsvloek: «In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood verdienen?»

Ook vreemd: de natuur zorgt als het ware goed voor ons; wij doen het tegenovergestelde. Het groen dat ons van nieuwe zuurstof voorziet, halen wij weg om ruim baan te maken voor koolzuur producerende auto's. Licht het wellicht in de menselijke natuur besloten, zichzelf het leven op aarde onmogelijk te maken? De mens tracht de natuur aan zich ondergeschikt te maken en zit zichzelf daardoor vaak lelijk in de weg. Wat men zo dikwijls hoort: 'terug naar de natuur' is echter geen optie meer. De roeping van de mens ligt hoger, verder, is weidser... Maar waar? En hoe?

In de kieren tussen het beton kiemt de onver-

woestbare vitaliteit van het leven; beeld van de levensdrang áchter alle levensuitingen. De kracht om zich door geen enkele tegenslag uit het veld te laten slaan. Gras lijkt in sommige opzichten op het water, zoals dat door Lao tze beschreven wordt in de Tao teh King.

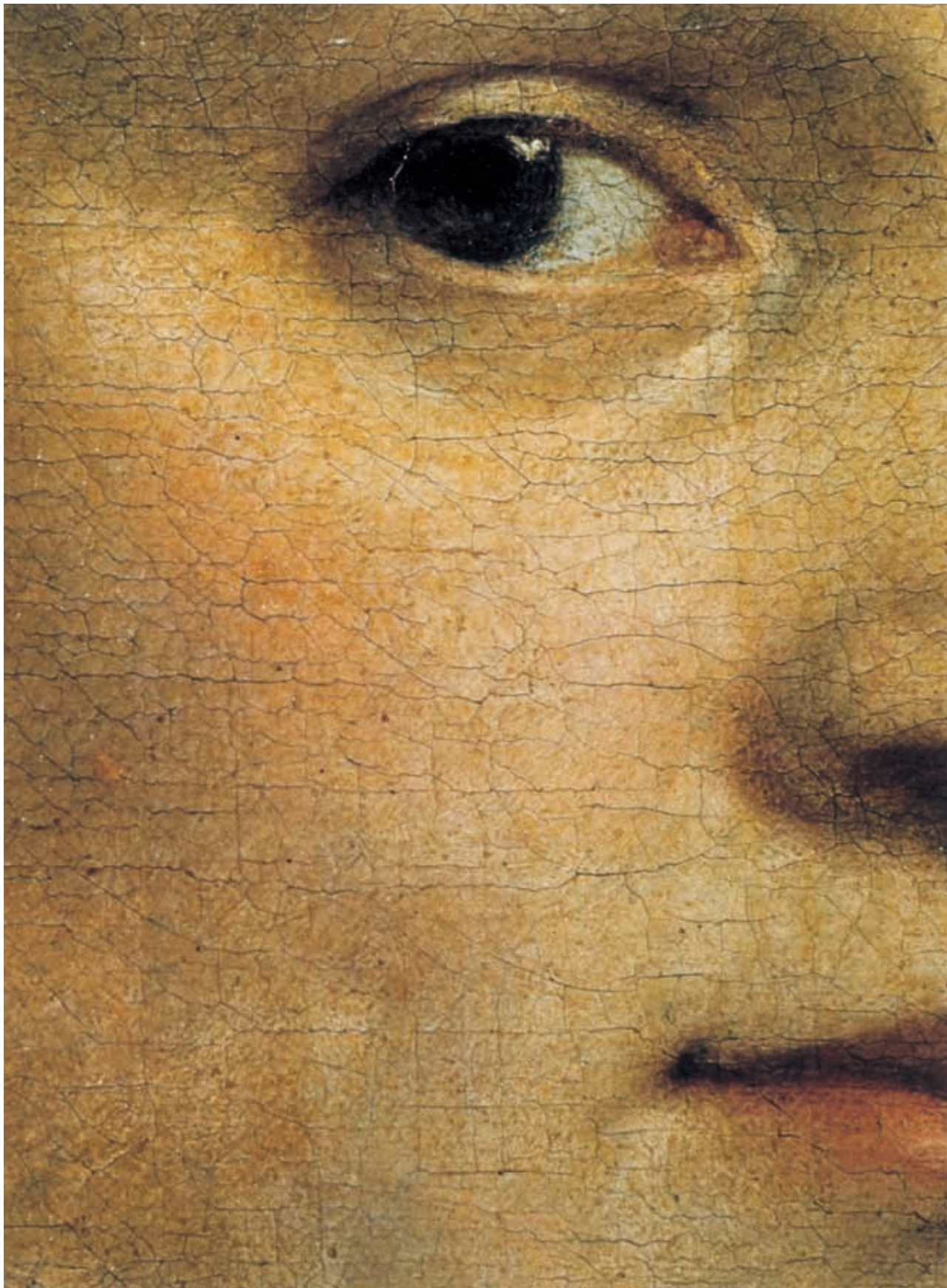
In vers 8 staat: «Het opperste goede is als water. Water doet goed aan alle wezens en strijdt niet. Het woont op plaatsen, door alle mensen veracht.» En in vers 78: «Niets in de wereld is zachter en zwakker dan het water. Maar niets overtreft het in het breken van wat hard en sterk is. Niets wat het water daarin evenaart. Zwak overwint sterk. Zacht overwint hard.»

TEER EN STERK Ondanks haar teerheid groeit het gras op de meest barre en troosteloze plekken. Het hoeft niet per se 'verwend' te worden, zoals een minutieus verzorgd Engels gazon. Het oordeelt niet; elke mogelijkheid om te groeien grijpt het onvoorwaardelijk aan, zeker als er voldoende water is. Vaak groeit het dan ook op plaatsen, waar het met voeten getreden wordt. Evengoed groeit het door en vormt zaad en vermenigvuldigt zich. Het houdt ons een spiegel voor: «Grijp onvoorwaardelijk elke levenskans, ongeacht de veronderstelde perspectieven!» Dat staat haaks op het 'bezint eer ge begint', waarmee de meeste van ons zijn grootgebracht. Het kiemt, spruit en bloeit in het onvoorwaardelijke nü. Eenvoudiger kan het niet. Wat de mens betreft: hier is wel een portie durf voor nodig, de spirit van een avonturier. Een levenskiem die even vreemd is aan de sterfelijke mens als het groene gras aan het grauwe

asfalt bevindt zich in het hart van de mens. Onder de drang daarvan gaat de mens steeds weer over tot 'cultuur'. Hij probeert zijn wereld daarmee in overeenstemming te brengen en streeft naar perfectie, naar een vorm van paradijs zoals hij denkt dat het zou moeten zijn. Aan de natuur ligt evenwel niet de bedoeling ten grondslag om gecultiveerd te worden tot een paradijselijke staat. Haar enige constante is: verandering. De natuur vormt slechts de context waarbinnen de mens in staat wordt gesteld om zich bewust te worden van zijn erfenis en haar te ontsluiten. Het is de kiem die moet ontkiemen, niet de natuurlijke mens die verbeterd moet worden. Daarvoor is nodig het Licht uit het oorspronkelijke, paradijselijke levensveld. Dit Licht is alomtegenwoordig en bereikt elk mensenhart. Als dat maar niet te zorgvuldig geasfalteerd is voor de vele emoties, die van de ene geoemdsandoening naar de andere snellen. Dan kan geen sprankeltje Licht in de diepte doordringen en kan het woord, het zaad, niet ontkiemen. Soms dreig je, net als gras, platgewalst te worden. Niet door de archetypische beelden die je ingetst zijn of door het lot, maar soms overweldigend 'voortuitgang' en 'economie' je, of andere collectief gekoesterde ideeën en systemen. In een benauwende drang tot zelfhandhaving laten wij kansen op bevrijding onbenut voorbij gaan, merken ze vaak niet eens op. Als je werkelijk bevrijding zoekt, zul je elk kiertje in het pantser van zelfhandhaving moeten benutten om het Licht toe te laten en het niet zorgvuldig dichtkitten met je angst voor verandering, angst voor een ongewisse toekomst.

VRIJHEID Eén van de grote geheimen van de schepping is haar grenzeloze vrijheid. Deze vrijheid zorgt ervoor dat zij nooit saai en voorspelbaar wordt, maar altijd sprankelend en verrassend blijft. Binnen het kader van voorspelbare ritmes als dag en nacht, zomer en winter, de precessie van de equinox en vele andere die we nauwelijks beseffen, is er een schromelijk en steeds onderschatte mogelijkheid om zelf sturing te geven aan het leven. Als je de paradox maar onder ogen durft te zien: je persoonlijke voorwaarden en vooroordelen laten vallen! Je leven zal nooit 'vanzelf' verlopen, automatisch ingevuld worden. Laat staan vervuld worden. Zoals gezegd is de roeping van de mens hoger, verder, weidser dan slechts het één zijn met de natuur. Van groot belang is, dat bij vrijheid verantwoordelijkheid hoort.

Om die vrijheid werkelijk te ervaren, nemen wij onze verantwoordelijkheid ten aanzien van de kiem van de eeuwigheid in ons en gaan vanuit dat besef werken. Spontaan en onvoorwaardelijk handelen naar die impulsen. Deze vertalen zich zeker in het begin van de ontwikkelingsweg in verlangen, maar ook in hoop. Is het niet opvallend dat de kleur van de hoop ook groen is? ☘

het visioen van maria

Het gnostieke evangelie naar Maria stamt uit de eerste eeuw van onze jaartelling. Het beschrijft treffend de verwarring van Jezus' trouwste volgelingen na diens dood. Maria, die 'door Jezus meer werd liefgehad dan alle andere vrouwen', vertelt haar herinneringen aan Jezus. Zij doet dat in de vorm van een visioen waarin zij Hem voor ogen ziet, niet met de ziel maar ook niet met de geest, en zij vraagt hem uitleg.

In dit evangelie naar Maria lezen wij dat Petrus tegen Maria zegt: «Zuster, we weten dat de verlosser meer van jou gehouden heeft dan van de andere vrouwen. Zeg ons de woorden van de verlosser zoals jij je die herinnert, die jij kent, maar die wij niet kennen en ook niet hebben gehoord.» Maria zegt: «Wat voor jullie verborgen is, zal ik jullie bekendmaken.» Dan gaat ze verder: «Ik zag de Heer vandaag in een visioen,» en ze was zo verbaasd, zegt ze, dat ze hem onmiddellijk vroeg hoe visioenen tot stand komen: «Ik vroeg aan hem: 'Heer, ziet hij, die een visioen heeft, nu met de ziel of met de geest?」

De verlosser antwoordde: «Hij ziet noch met de ziel noch met de geest, maar met het bewustzijn dat tussen die twee in ligt. Zo is het dat hij een visioen waarneemt en het is [...].»

Op dit punt breekt de tekst af.

DE ONTMOETING MET DE LICHTKRACHTEN Zoals in de evangeliën Maria en de discipelen spreken met Jezus, zo ontmoet in het Corpus Hermeticum Hermes zijn Pymander. In beide gevallen betreft het een verzinnebeelding van een directe ontmoeting van het bewustzijn met het Licht. Pymander zegt dan ook: «Dat Licht ben ik, bewustzijn.» 'Bewustzijn', of misschien beter uitgedrukt als 'het gemoed'; een term die immers meer omvat dan een mentale opvatting van het begrip bewustzijn. Het nieuwe zielenbewustzijn dat in de komende mensheidperiode van doorslaggevend belang is, ontstaat wanneer de ziel neerziet op het lichaam en tegelijk in staat is 'omhoog' te zien. Wanneer het lichaam in al zijn facetten ervaren, begrepen wordt,

en tegelijk de innerlijke blik met groot verlangen naar het hogere is gericht, kan de ziel verlicht worden. Alleen zo kan de ziel van de mens die zijn denkvermogen bevrijdt of 'losrukt' van het lichaam (van de wereld die het lichaam is en omvat), de sfeer bereiken waar zij de impressies van de bovennatuur kan assimileren.

Dan heeft 'Maria' een visioen.

WERKELIJK LEREN Zonder meer het denkvermogen losrukken van het lichaam is een onmogelijkheid. Het gaat hier om een fundamentele verandering van de gesteldheid van het hart. Van een puur reactief, op de natuur gericht gevoels- of waarnemingsorgaan moet het worden tot een bewustzijnsorgaan, dat in staat is tot overweging, tot contemplatie en uiteindelijk tot sturing, leiding geven.

Veel denkers, en veel niet-westerse religies leren dat karma en aanleg de gebeurtenissen in een

mensenleven bepalen. Maar het niveau waarop deze plaatsvinden, wordt bepaald door de gemoedsgesteldheid. Het is in het hart dat allerlei krachten en invloeden elkaar ontmoeten; het is in het hart en in het denken dat enige mate van vrijheid bestaat. Dit geheel, de gemoedsgesteldheid, die vaak wordt aangeduid met bewustzijn maar toch meer omvat, en die gevormd wordt in het hart, bepaalt van seconde tot seconde de aard van je leven. Op die wijze bezien, is ons bewustzijn geen statisch gegeven maar iets wat van dag tot dag verandert. Daarom is ons bewustzijn het enige 'orgaan' of vermogen waaraan we iets kunnen doen, waarin we kunnen ingrijpen.

**Abraxas:
het gnostieke
visioen van
de geestmens
die de natuur
overwint**

HET EVANGELIE VAN MARIA Het evangelie naar Maria, ongeveer tegelijk met het evangelie van Johannes geschreven, is eeuwenlang verborgen geweest. Het werd verworpen door de kerkvaders en verdween uiteindelijk helemaal uit het gezichtsveld. Van de intrigerende tekst is minder dan de helft bewaard gebleven; tien van de negentien pagina's ontbreken. In 1896 komen bij toeval enkele fragmenten boven water in Caïro,

Egypte. Een antiekhandelaar wil aan de Duitse archeoloog C. Reinhardt enkele papyrusbladen verkopen, geschreven in een dialect dat onder de Egyptische christenen van de vierde eeuw gangbaar was. De man vertelt dat ze afkomstig zijn van een oud christelijk kerkhof in het stadje Panopolis (ten noordoosten van Caïro) waar ze, gewikkeld in veren, de eeuwen hebben getrotseerd. De bladen zijn gebonden als een boek

Een nadere studie werpt een bijzonder licht op de wijze waarop bewustzijn werkt. Het is niet zo dat de mens werkelijk iets leert door erover te lezen of een onderwerp te bestuderen. Wie enigermate weet of begrijpt hoe het bewustzijn werkt, weet eveneens dat we iets leren kennen door er één mee te worden. We nemen waar en onze werkelijkheid wordt één met die waarneming, vult zich met dat wat overeenkomt met de waarneming. Op die wijze ontdekken we onze mogelijkheden en onze grenzen. Met alles wat met onze staat van zijn overeenkomt kunnen wij ons verbinden – tot in de hoogste gebieden of toestanden van deze natuur.

Zo is het ook met betrekking tot de ziel. Om werkelijk te schouwen in de eeuwige domeinen van de zielenwereld moeten wij er eerst één mee zijn. Een eenheid die alleen bereikt kan worden in het microkosmische hart met daarin als ontmoetingspunt, als centrum, de geestkern, de roos. Waar wij

ons bewustzijn maar laten uitgaan, dat leren wij kennen. Willen we werkelijk kennen, dan dienen we er één mee te worden!

WIE HET LICHT VOLGT, ZOEKT Nu is ingrijpen in het gewone bewustzijn een hachelijke zaak; in onze samenleving zien we de trieste en negatieve gevolgen van talloze experimenten op dat gebied. Er is maar één veilige methode: die van het minder worden van het ik. In alle werkelijke religie wordt gesproken over het verminderen van het ik, waarbij het egocentrische ondergaat. In die zin is het endura de belangrijkste bewustzijnsverandering die er bestaat.

In een ander gnostiek evangelie, het evangelie van de Pistis Sophia, schrijft Valentinus: «Zij die van het Licht zijn hebben de mysteriën niet nodig, want zij zijn gereinigde lichten, maar het mensengeslacht is het, dat ze nodig heeft, want zij zijn stoffelijke drossen. Daarom nu: houd niet op met zoeken,

(codex) en bevatten fragmenten uit vier verschillende teksten. Ze worden overgebracht naar het nationale museum van Berlijn. De beroemde koptoloog C. Schmidt, die ook als eerste het evangelie van de Pistis Sophia uitgaf, heeft in 1912 al een verklarende tekst gereed, maar door een overstroming in de drukkerij gaat dit manuscript verloren. In 1938 ontdekt men enkele Griekse verzen van het evangelie in

een Egyptische collectie oude papyrusrollen. In hetzelfde jaar bezorgt Schmidt opnieuw een manuscript dat de tekst ontsluit, maar nu verhindert de Tweede Wereldoorlog publicatie. Pas in 1955 wordt de tekst wereldkundig gemaakt! Ook in Nag Hammadi zijn enkele fragmenten teruggevonden. Deze werden in 1977 uitgegeven. Sommige fragmenten zijn in beide geschriften te vinden.

Waarschijnlijk is het evangelie naar Ma-

ria – althans de verschillende versies en fragmenten die zijn teruggevonden – in de eerste helft van de tweede eeuw op schrift gesteld. Het evangelie moet dus van vroegere datum zijn. Geleerden stellen nu dat het evangelie rond 100 geschreven is en dat de oorspronkelijke tekst in het Grieks was gesteld; ook hiervan zijn nog enkele flarden teruggevonden. Opmerkelijk is ook dat alle fragmenten hun herkomst hebben in Egypte.

Wie naar de mysteriën van de zielenwereld zoekt, vult zijn hart met het Licht van de mysteriën.

totdat u de reinigende mysteriën vindt. Doe afstand van de gehele wereld en van al haar banden, opdat u niet nog meer materie aan uw overbodige materie toevoegt. Laat niet na te zoeken naar de mysteriën van het Licht, die het stoffelijke lichaam reinigen en het tot zuiver, zeer gereinigd Licht maken, zodat u naar boven zult gaan en binnendringen in alle gebieden van alle grote scheppingen van het Licht en eeuwig koningen in het Lichtrijk zult zijn.»

Wie het Licht volgt, zoekt, en hij wordt niet-één met de natuur! Wie naar de mysteriën van de zielenwereld zoekt, vult zijn hart met het Licht van die mysteriën. Het enige wat hij behoudt is een onwankelbaar geloofsvertrouwen, want al het andere laat hij los om één te worden met het hoogste principe in het hart. Vandaar de aansporing: laat hij die zoekt niet ophouden met zoeken. Hoe belangrijk is dat blijven zoeken; het is daarmee dat je je bewustzijn verandert.

VIER MAAL TWAALF KRACHTEN Even verderop gaat dat evangelie in op de weg waarop het ik afgebroken wordt. Want wie zich zo richt op het centrum van de microkosmos wordt onmiddellijk geconfronteerd met de vier muren die hem gevangen houden. Vier muren met elk twaalf krachten, of twaalf magnetische punten. Het zijn deze twaalf magnetische punten die vervangen moeten worden door nieuwe.

Allereerst nemen we de twaalf krachten in de persoonlijkheid waar, in het brein, in de twaalf paar hersenzenuwen. Vervolgens zijn er twaalf krachten in het uitpansel van het aurische wezen, die

in verbinding staan met het brein. Er zijn twaalf krachten in het levensveld, of in het uitpansel van onze planeet en ten slotte is er dan de twaalfvoudige dierenriem rondom het zonnestelsel. Het ik, en daarmee je leven, wordt bepaald door die twaalfvoudige greep op het brein.

De ontwikkeling die leidt tot het verbreken van die greep is de belangrijkste ontwikkeling die we kunnen inzetten. Ook deze ontwikkeling kent twaalf fasen, twaalf aspecten.

De eerste fase bestaat eruit de op het ik gerichte persoonlijkheid te gaan negeren; de persoonlijkheid die naar eigen inzicht alles weet, alles ziet en doet, alles begrijpt en die onweerstaanbaar is in zijn drang ons te laten handelen naar deze inzichten. Dit negeren wordt mogelijk gemaakt door de kracht van het Licht, de reinigende mysteriën. Het resultaat van deze inspanning is het einde van de ongefundeerde zelfverzekerdheid. De innerlijke mens wordt ootmoedig, dat wil zeggen bescheiden en innerlijk stil. Is die houding deel van de mens geworden, dan is het vanzelfsprekend dat vervolgens de overige karakterzwakheden kunnen worden geneutraliseerd.

Na twaalf fasen komt dan het moment van de geboorte van Jezus in de microkosmos: het nieuwe bewustzijn dient zich in de mens aan. En zoals een klein kind één voor één alle functies en zintuigen van zijn lichaam leert gebruiken, zullen nu twaalf nieuwe magnetische punten in het aurische veld actief worden en zich met het brein verbinden. In de symboliek van het Nieuwe Testament is dat het moment dat Jezus de Heer de twaalf discipelen kiest, die hij onderwijst en steunt. Dit alles voltrekt

zich geleidelijk, stap voor stap, ontwikkeling volgt op ontwikkeling.

LEVEN MET DE NIEUWE LICHTKRACHTEN De overgave van het zelf is niet iets wat je tot een verschoppeling maakt die ergens in een hoekje zit, die niet leeft, niet geniet van schoonheid, vreugde, of die zich voor de drama's om hem heen heeft afgesloten. Ook verandert het iemand niet zomaar in een geduldig of ordelijk mens. Zelfovergave is: weten dat de nieuwe krachten, de verhoogde vibraties van het Licht, in de mens rondgaan, de rozenang in de mens.

Het is het weten, de overweldigende zekerheid, dat het Licht in je werkzaam is, je altijd weer je houvast teruggeeft, je kracht geeft om verder te gaan. Zelfovergave is leven door dat inzicht, door dat vertrouwen. Dat is de betekenis van het visioen dat de hoofdpersoon uit het evangelie van Maria waarneemt: de nieuwe zielenkrachten (verzinnebeeld door Jezus) die werkzaam zijn in het ademveld, in het wezen van de mens. En in interactie daarmee (Maria en de discipelen spreken met 'de opgestane') ervaar je iets van een totaal andere, nieuwe vorm van leven, waarmee je absoluut verbonden bent. Wanneer je dan blijft zoeken en 'omhoog' tracht te zien, zie je met een ander bewustzijn, met het gemoed.

Uiteindelijk zegt Jezus als de verlosser in het evangelie van de Pistis Sophia tegen de twijfelende en vragende discipelen, als om hen moed in te spreken: «Ik heb mij uitgestort ter wille van het menselijke geslacht, omdat het stoffelijk is, en de mensen alle mysteriën van het Licht gebracht,

De discipel zei tot de meester: «Heer, hoe kan ik het bovenzinnelijke leven bereiken, opdat ik God kan zien en mijn God kan horen spreken?»

Meester: «Zoon, wanneer je jezelf daarin kunt werpen waar geen schepsel verblijf houdt, al is het maar gedurende een kort ogenblik, dan hoor je wat God zegt.»

Discipel: «Is de plaats waar geen schepsel verblijf houdt nabij, of is die ver van hier?»

Meester: «Die bevindt zich in je. En als je, al is het maar even, het denken en

willen tot stilstand kunt brengen, mijn zoon, dan zult je de onuitsprekelijke woorden van God horen.»

Discipel: «Hoe kan ik hem horen spreken wanneer ik mij afzijdig houd van denken en willen?»

Meester: «Als je je afzijdig houdt van het denken van het zelf, als je zowel het intellect als de wil tot zwijgen brengt en

onderwerpt aan de indrukken van het eeuwige woord en de eeuwige geest, en als je ziel van vleugels is voorzien, en

vooral dat wat tijdelijk is, de uitwendige zintuigen en de verbeelding opgesloten

zijn door heilige afzijdigheid, dan zullen het eeuwige horen, zien en spreken in je worden geopenbaard; en zo hoort en ziet God in je, en fluistert tot je geest, en je geest hoort zijn stem. Daarom ben je gezegend als je je afzijdig kunt houden van zelf-denken en zelf-willen, en het rad van je verbeelding en je zintuigen tot stilstand kunt brengen. Want hierdoor zult je ten slotte de grote verlossing van God kunnen waarnemen, omdat je toegankelijk bent geworden voor goddelijke gewaarwordingen en hemelse boodschappen.»

De Signatura Rerum, Jakob Boehme

opdat Ik hen reinige, want zij zijn de droesem van de gehele materie van hun materie; anders zou geen enkele ziel van het menselijke geslacht gered kunnen worden, en zij zouden het Lichtrijk niet kunnen beërven, wanneer Ik hun de reinigende mysteriën niet gebracht zou hebben.»

NIEUWE, FRISSE IMPULSEN UIT HET HART Pymander zegt hetzelfde tegen Hermes. Hij laat Hermes een visioen zien waarin hij eerst het Licht ziet. In een deel daarvan ontstaat duisternis, die zich dan neerwaarts beweegt. Een woelende duisternis vol geklaag, rook en een geloei als een vuur. Uit het Licht daalt echter de heilige Logos af. Pymander legt uit: «Dat Licht ben ik, bewustzijn, jouw God. De stralende logos, die uit bewustzijn voortkwam, is de zoon van God.»

Wanneer een nieuw bewustzijn geboren is en twaalf nieuwe lichten door een zuiver hart in het hoofd ontstoken zijn, kan niets de mens nog tegenhouden. Alle belemmeringen wijken voor hem. Hij stijgt omhoog, langs het aurische wezen, door de begrenzing van het dialectische universum, door de zonnemacros. En alle archonten – de oude concentraties van natuurkrachten – vragen zich af: «Hoe kan iemand iets bezitten wat wij niet bezitten? Want zij zijn slechts sterfelijke mensen, en wat boven hen staat heeft meer Licht dan zij. Maar toch gaat hij ons voorbij.»

Ook lezen we in de Pistis Sophia: «Maar wanneer je het lichaam verlaat en naar boven gaat en het

gebied van de archonten bereikt, dan zullen alle archonten gegrepen worden door schaamte, omdat je de droesem van hun materie bent en meer gereinigd Licht bent geworden dan zij allen. En alle gebieden zullen een hymne voor je aanheffen, tot dat je naar het gebied van het rijk gaat. Dit is het antwoord op je vraag. Welnu discipelen, verkeer u nog in ongelof en onwetendheid? Maar alle discipelen wisten zeker dat zij het Lichtrijk zouden beërven.»

Aldus kunnen ook, zoals Catharose de Petri het uitdrukt, «heel frisse impulsen vanuit het hart opwellen, als resultaat van een gemeenschappelijke gerichtheid op de gnosis. Voorts een vatbaarheid voor instromende krachten en stralingen, die ontvangen worden als een nieuwe adem uit en door de Heilige Geest. De grote verandering van uiterlijke mens tot innerlijke mens zal dan spoedig volledig zijn.» ❖

het bewijs van God

De mens neigt ernaar zijn eigen visie voor waarheid te houden. Als hij dit niet verbindt met zijn innerlijk, sluit hij vaak de voor hem goede weg af, de weg die zijn leven werkelijk zin geeft en hem daardoor gelukkig maakt.

Het volgen van de weg van de ziel is voor de serieuze zoekende mens een vanzelfsprekende levenshouding. Net als elke natuurwetenschapper bereikt hij op een bepaald moment een punt waar al zijn kennis, zijn ‘wetenschap’, een filosofisch of een religieus karakter krijgt. Zijn levenshouding stoelt dan op het inzicht dat iedere mens zelf kan en moet bereiken: namelijk dat «al onze kennis slechts halve kennis is», zoals Goethe het uitdrukt. Maar ook hij, als filosoof, bereikt een dood punt waar hij erkent dat wij «niets werkelijk kunnen weten». Dan is hij bij een kruispunt ‘tussen dood en leven’ aangekomen, bij de weg van vertwijfeling en die van het geloven. Einstein en Wittgenstein zijn geleerden die deze uitspraak positief bevestigen. Nietzsche kon de weg naar de religiositeit niet gaan, maar zocht een alternatief in het atheïsme.

TWEE WEGEN Bij hen die de weg van de ziel kiezen, kan men weer twee ‘groepen’ onderscheiden. De ene is die welke door het onderzoek van zichzelf, eventueel gesteund door de oude geschriften en overleveringen, een binding ervaren en de consequenties daarvan zo goed mogelijk in hun leven aanvaarden. De echte christenen, de echte brahmanen, soefi’s, gnostici en ingewijden behoren ertoe, en het is veelbetekenend dat zij het in essentie met elkaar eens zijn. Zij begrijpen elkaar, ondanks het feit dat zij op hun zielenweg verschillende namen en richtlijnen gebruiken.

Dan is er de andere groep, die zich aansluit bij een traditionele religieuze gemeenschap. Zij neemt min of meer kritisch de leer ervan op en assimileert

deze ‘volgens de voorgeschreven richtlijnen’. De nuanceringen waarin dit gebeurt zijn talrijk, want hier zijn alle kleurschakeringen mogelijk, van de onverschilligheid van de meelopers via toewijding en overgave tot fanatisme. In feite leveren zij hun zielenweg over aan instellingen. Zoals bijvoorbeeld de verschillende stromingen binnen het christendom, van welke kleur ook. Hier kan men spreken over regenboogchristendom. De bonte, de schone en de wrede facetten ervan smoren als een deken de bijzondere leer die aan haar ten grondslag ligt. Het merendeel van de takken aan deze sinds tweeduizend jaar wild woekerende boom heeft de oorspronkelijke lering van Jezus Christus verbogen naar de eigen politieke, economische, sociale en traditionele belangen, versneden en aan de eigen machtsbehoeften ondergeschikt gemaakt.

NIEUWE VIBRATIES KRIJGEN INVLOED OP DE MENS Wie zich wil afwenden van de oude mythen, de verhalen over koningen, stammen en families, en zich zou willen richten op een modernere wijze van uitdrukken, kan dat zonder meer doen. Wij leven immers ongeveer tweeduizend jaar later dan de auteurs van het Oude Testament en zo’n 1500 jaar later dan de uiteindelijke samenstellers van het Nieuwe.

Het Nieuwe Testament gaat uit van de wijsheidsleeringen van de verdwijnende periode van Ram en het aanvangende Vissentijdperk; het Oude Testament eindigt in het Ramtijdperk maar gaat terug tot in het Tweelingtijdperk, met het Stiertijdperk ertussen. Dat is ongeveer de ‘tijd’ van het opont-

Nooit stopt het levenswiel... Nachtopname van een reuzenrad in Engeland

De wet van liefde

«Naar gelang u de heilige wet van liefde houdt, die ik u heb gegeven, zal de waarheid u meer en meer geopenbaard worden en de geest van waarheid, die van boven komt, zal u de gehele waarheid binnenleiden, zij het ook door vele omzwervingen, zoals de vurige wolk de kinderen Israëls door de woestijn leidde. Weest getrouw aan het licht dat u bezit, totdat u een hoger licht gegeven wordt. Zoekt meer licht en u zult overvloed hebben; rust niet, totdat u gevonden zult hebben. God geeft u alle waarheid, als een ladder met vele sporten, tot verlossing en vervolmaking van de ziel, en de waarheid van heden zult u loslaten voor de hogere waarheid van morgen. Streeft naar de volmaking.

Wie de heilige wet onderhouden, die ik gegeven heb, zullen hun ziel redden, hoe

verschillend zij ook de waarheden die ik gegeven heb, mogen zien. Velen zullen tot mij zeggen: 'Heer, Heer, wij hebben voor uw waarheid geijverd.' Dan zal ik tot hen zeggen: 'Nee, geijverd heeft u, opdat anderen zouden zien zoals u ziet, en geen andere waarheid. Geloof zonder liefde is dood. Liefde is de vervulling der wet.

Hoe zal geloof in wat zij ontvangen, hun ten goede komen, die het ontvangene vasthouden in ongerechtigheid? Zij die liefde hebben, hebben alle dingen en zonder liefde heeft niets waarde. Laat een ieder in liefde behouden wat zij als waarheid zien, wetende dat, waar geen liefde is, waarheid een dode letter is en niets baat.

Daar blijven dus: goedheid, waarheid en schoonheid, maar de grootste van

deze is de goedheid. Indien iemand zijn naaste haat en zijn hart tegenover de schepselen Gods verhardt, hoe kan hij de waarheid tot zijn heil zien, waar zijn ogen verblind zijn en zijn hart verhard is voor Gods schepping? Zoals ik de waarheid ontvangen heb, zo heb ik haar aan u gegeven. Laat een ieder haar ontvangen overeenkomstig zijn licht en vermogen tot begrijpen, en vervolgt hen niet, die haar volgens een andere verklaring ontvangen.

Want waarheid is de kracht Gods en zij zal uiteindelijk over alle dwaling zegevieren. Maar de heilige wet die ik gegeven heb, is duidelijk voor allen, en rechtvaardig en goed. Dat allen haar in acht nemen tot redding van hun ziel.» Het Evangelie van de Heilige Twaalven, hfdst 90

houd van de stam Juda in Egypte! Er was nog lang geen volk van Israël. Het is een symbolische weergave van de zwerftocht van de mens, die in het Ramtijdperk als kleine herders- en nomadenstam rondtrok.

Het christelijke evangelie echter, waarvan de geschiedenis zo nauw verbonden is met het meer van Galilea, met vissen en vissersboten, geeft duidelijk het Vissentijdperk aan, en op sommige plaatsen (de Bergrede!) zelfs al het Watermantijdperk. Men zou de twee in tegengestelde richting afgebeelde vissen, die al in de oudheid het symbool voor het christendom zijn geworden, gemakkelijk kunnen interpreteren als het exoterische, het institutionele

kosmologie, citeerde men graag de op Hermes Trismegistos teruggaande definitie: «God is een bol wiens omtrek nergens is maar wiens centrum overal is». Deze definitie is heden ook nog zinvol. Men kan voor de huidige tijd een definitie formuleren die ook de belangrijkste wetenschappers tevreden zou kunnen stellen: «God is een golf van eindeloze lengte, waarvan de frequentie en amplitude nul zijn.» Dat komt overeen met een golf waarvan de amplitude eindeloos klein maar de frequentie eindeloos groot zou zijn. Als de kenteringmomenten van een golf onvoorstelbaar dicht bij elkaar komen te liggen ontstaat net als in het eerste geval een 'recht stuk'. Men kan zich deze aaneen-

Voorlopig is het nog zo, dat God, het goddelijke, de schepping draagt en meer liefheeft dan de nietige mens God kan liefhebben

christendom, dat een rijk in deze wereld heeft opgericht. Daarnaast kan men ze interpreteren als het esoterische, dus volgens de oorspronkelijke innerlijke betekenis, begrepen en beleden christendom. De oorspronkelijke christenen, gnostici, katharen en graalridders, en de echte rozenkruisers waren vertegenwoordigers van deze opvatting, en deze laatste zijn het nu nog.

Thans echter, tweeduizend jaar na 'Golgotha', beleven wij het aanbreken, de dageraad van het Watermantijdperk. Dat is een luchtteken en wordt gesymboliseerd door twee golflijnen. Deze lijnen verzinnebeelden vibraties; geen watergolven maar fijnstoffelijke en onstoffelijke vibraties. In Genesis 7 worden deze 'wateren boven de hemelen' genoemd. We kunnen deze interpreteren als de elektromagnetische golven van de geestelijke en goddelijke wereld. De grote betekenis die allerlei elektromagnetische vibraties in de laatste tientallen jaren ook voor het materiële leven op onze aarde hebben gekregen, ondersteunt dit gegeven.

Van de vijftiende tot de zeventiende eeuw, de periode van de eerste aanzetten tot een moderne

gesloten rechte stukken gekromd in een ruimte voorstellen. Als men deze rechte stukken dan ook nog laat roteren, ontstaat er weer een bol.

Al deze bedachte stereometrische figuren hebben één ding gemeenschappelijk: zij zijn niet voor te stellen in werkelijkheid. Men kan er zich geen voorstelling van maken, noch er een geldige vergelijking van opstellen. Men kan deze figuren niet eens werkelijk uitdenken. Daartegenover staat dat het model van de beide eindeloze vibraties enige overeenkomsten kent met de universele overlevering van het esoterische weten.

Beide genoemde vibraties, de onbegrensde golflengtes en frequenties, drukken praktisch hetzelfde uit als de uitdrukking 'onbeweeglijk koninkrijk', waarmee het rijk van God bedoeld wordt en waar God als 'de Ene' wordt omschreven. Deze is alomvattend en enig.

De tweede genoemde vibratie, die van de eindeloos lange golflengte en hoge frequentie komt overeen met een energiebundel van zo hoge dichtheid en 'hitte' dat 'elke sterfelijke die eraan blootgesteld zou worden, zou moeten sterven,

**Toewijding en volharding;
op weg naar het innerlijke evenwicht**

verbranden', zoals het in de universele leringen wordt gesteld. De materialistische mens van tot de twintigste eeuw kon zich echter het brandende braambos in het boek Exodus niet anders voorstellen dan als een werkelijk vuur, zonder erover na te denken dat een dergelijke vlam een braambos in enkele seconden verteerd zou hebben. Een dergelijke materialistische denkwijze was en is echter volkomen misplaatst. De uitdrukking 'eindeloos' houdt in dat er geen einde aan is. Daarbij wordt over het hoofd gezien dat menselijk zien, denken en peinzen heel begrensd is, en daardoor geheel ongeschikt om iets wat eindeloos is in de werkelijke zin te kunnen verklaren. Er tegenover staat dat God, die zelf eindeloos en alomvattend is, dit wel kan. Hij is in onze beperkte visie wel in staat iets wat naar menselijke begrippen eindeloos is, te zien, te behouden of zoals de heilige

taal zegt 'te omvatten'. Hier bereikt het menselijke begrijpen al snel zijn grens. Zeker als het om de vraag gaat: waarin bevindt zich het grootste wat de mensen zich nog kunnen voorstellen? Waardoor zou het kunnen zijn ontstaan? Nog geheel afgezien van het onvoorstelbare, dat ook in Hem is.

De derde parallel met de golf van eindeloze frequentie levert de materialistische wetenschap. Het is bekend dat gedachten en gevoelens in vibraties meetbaar zijn, ongeveer zoals licht, geluid en geuren. Het is derhalve geen wonder dat de materialistische wetenschap nu bevestigt wat het innerlijk schouwen al steeds leert: woede en haat kennen de

laagste vibratie en enthousiasme en vreugde een hoge. De allerhoogste vibratie in de kosmos is de trilling die de liefde voortbrengt.

GOD IS LIEFDE Als men beseft hoe beperkt de mogelijkheid tot liefhebben van de mens is; hoezeer ook de meest altruïstische, zuiverste mens nog onderworpen is aan veranderingen van stemming en daardoor aan veranderingen van zijn vermogen tot liefhebben; hoe elke menselijke liefdesgeschiedenis doortrokken is van droefenis en tegenspoed: als men zich dat alles realiseert, wordt het vanzelf

Christus is een bemiddelende frequentie, een impuls, een roep, een verbinding – evenwel met consequenties

duidelijk dat de liefdesvibratie van God een veel hogere frequentie en continuïteit kent dan die van de allerbeste mens. Voorlopig is het nog zo, dat God, het goddelijke, de schepping draagt en meer liefheeft dan de nietige mens God kan liefhebben! God is liefde. De goddelijke liefdesvibratie is dus de eigenlijke essentie van God en de dragende vibratie van alles wat van Hem uitgaat. De liefdesvibratie van de mens is echter veranderlijk. Het is misschien zijn beste karaktertrek, het blijft echter slechts één van de menselijke kenmerken.

Nu is er als het ware een brug, een frequentie tussen de zojuist beschreven goddelijke liefdesvibratie en de veel lagere menselijke liefdesvibratie. Materialistisch uitgedrukt kan men Christus omschrijven als een bemiddelende tussenfrequentie – waarbij men dan buiten beschouwing laat dat er een onmetelijke liefde, een stille en weldadige zielenkracht mee annex is, die men met 'troost', met 'begrijpen' en 'omvatten' zou kunnen aanduiden. Zien wij Christus als een impuls, zoiets als een bemiddelaar tussen twee gebieden van waarneming, dan wordt het begrijpelijk waarom in de universele wijsheid gesproken wordt over een 'ultraviolette straal', die instraalt in de menselijke wereld. Het

is een roep, een verbinding – evenwel met consequenties!

Op deze wijze bezien, betekent de 'navolging van Christus' het trillingsgetal van de persoonlijkheid op harmonische wijze leren afstemmen op de hoge vibraties van Christus, om zo met hem één te worden.

Was het Ramtijdperk de tijd van de voorbereiding op de nieuwe Christusimpuls en het Vissentijdperk de tijd van de algemene verbreiding van zijn boodschap, het Watermantijdperk is een tijdvak van de individuele verwerkelijking van deze impuls door

'alle mensen van goede wil'. Het wordt een tijd van een algemene verhoging van de kosmische vibratie, die zowel de planeet als elk mens persoonlijk betreft.

Het Christuslicht beperkt zich niet tot een bepaald geografisch gebied of een begrensde cultuur of tijd. Nee, het 'wordt over de hele wereld uitgestraald'. Werkelijke christenen zijn mensen die 'dit Licht concreet in zich ervaren, ruiken, voelen en proeven,' zoals Valentin Weigel, Jakob Böhme en andere denkers dit uitdrukten. Zij maken de goddelijke liefdesstraling individueel vrij, en voor hun medemens beschikbaar.

NIETS GAAT VERLOREN Waar blijft het licht als je de lamp uitschakelt? Licht is immers energie en energie kan niet vernietigd worden. Ook liefde is een vorm van energie die behouden blijft en niet te vernietigen is. De mogelijke wetenschappelijke verklaring zou kunnen zijn dat het licht warmte is geworden. Dit is een gemakkelijke uitweg en net zo moeilijk te ontcrachten als te bewijzen. Kunnen we dan ook beweren dat de liefde, een gedachte, gevoel, dat een uitwerking heeft op de mens, warmte geworden is? In de universele wijsheid

lezen wij vaak dat menselijke gedachten en gevoelens onverwoestbaar zijn en het totale elektromagnetische systeem van de aarde voor korte of onbeperkte tijd beïnvloeden. Wat zou men zien en ervaren als men met de snelheid van het licht zou kunnen zien en denken? Vervloeit de lichtstraal, verbreekt hij of blijft hij actief? Men kan zich alleen voorstellen dat de energie zich omzet in een hogere vibratie van de ziel zelf; zoals je rug of je hand wordt verwarmd door een zonnestraal die je kamer binnenvalt.

C.G. Jung heeft eens gezegd: «Werkelijkheid is wat op de menselijke ziel inwerkt.» Ook God is een dergelijke werkelijkheid. Deze werkelijkheid, de goddelijke, wordt gekenmerkt doordat Hij onveranderlijk, alomvattend, de oorsprong van alles is, de volkomen onvoorwaardelijke liefde voor allen en alles. Dit zijn allemaal kenmerken die exclusief 'uit Hemzelf' voortkomen. Een absolute werkelijkheid die de mens alleen als een vermoeden, 'als in een spiegel' (1 Kor. 13:12) ervaren kan. Want geen mens is in staat absolute werkelijkheid in zijn totaliteit te ervaren; de menselijke organen zijn daar niet geschikt voor. Geen uitspraak kan bewijzen dat God enig, oneindig, alomvattend zou zijn; noch dat Hij zou bestaan. Ten eerste omdat de mensen een dergelijk bewijs niet kunnen voeren noch het zouden kunnen volgen. Ten tweede echter, omdat dit bewijs door definities geleverd zou moeten worden die God tegelijkertijd vooronderstellen. Arm intellect!

Ieder bewijs van God is dus volkomen onnodig. De mens die de zielenweg gaat, ervaart God en heeft geen bewijs nodig. Hij die Hem niet ervaart, kan niet door bewijs worden geholpen. Hij moet of blind en zinloos geloven, zoals dat voor het grootste deel van de mensheid het geval is, of hij moet in twijfel leven.

Het is echter ook een menselijke eigenschap te zoeken naar de essentie van het bestaan, door het denken, voelen en handelen, en te willen zien wat of welke de oorzaak van alles is. 'Het' dat alles doet ontstaan en in stand houdt.

De universele leer heeft door de tijden heen vastgesteld dat het denken, voelen, willen en handelen

van de mens illusie is, 'Maya'. De redenering 'Maya is illusie dus het bestaat niet' kan hier niet opgaan. Het laat wel zien dat iedere menselijke ervaring uiteindelijk niet toereikend is en vergeleken met een objectieve werkelijkheid, dwaling is.

WAT IS WAARHEID? Wederom waren de twaalf bijeenvergaderd in de kring van de palmbomen en een van hen, Thomas, zei de tot de anderen: «Wat is waarheid? Want dezelfde dingen doen zich aan verschillende gemoederen verschillend voor, en zelfs ook verschillend aan hetzelfde gemoed op verschillende tijden. Wat is dan Waarheid?» En terwijl zij spraken, verscheen Jezus in hun midden en zei: «De ene en eeuwige waarheid is alleen in God, want geen mens, noch een gemeenschap van mensen, weet wat God alleen weet, die alles in allen is. Aan de mens wordt de waarheid geopenbaard naar zijn vermogen om te verstaan en te ontvangen.

De ene waarheid heeft vele kanten, en de een ziet alleen de ene kant, en een ander een andere kant, en sommigen zien meer dan anderen, al naar het hun gegeven is.

Ziet het kristal: hoe het ene licht zich in twaalf vlakken openbaart, ja in vier maal twaalf, en ieder vlak weerkaatst één straal licht, en de een beschouwt één vlak en een ander een ander vlak, maar het is toch het éne kristal en het éne licht dat in alle schijnt. Ziet wederom, wanneer iemand een berg beklimt en tot een top gekomen is, zegt hij:

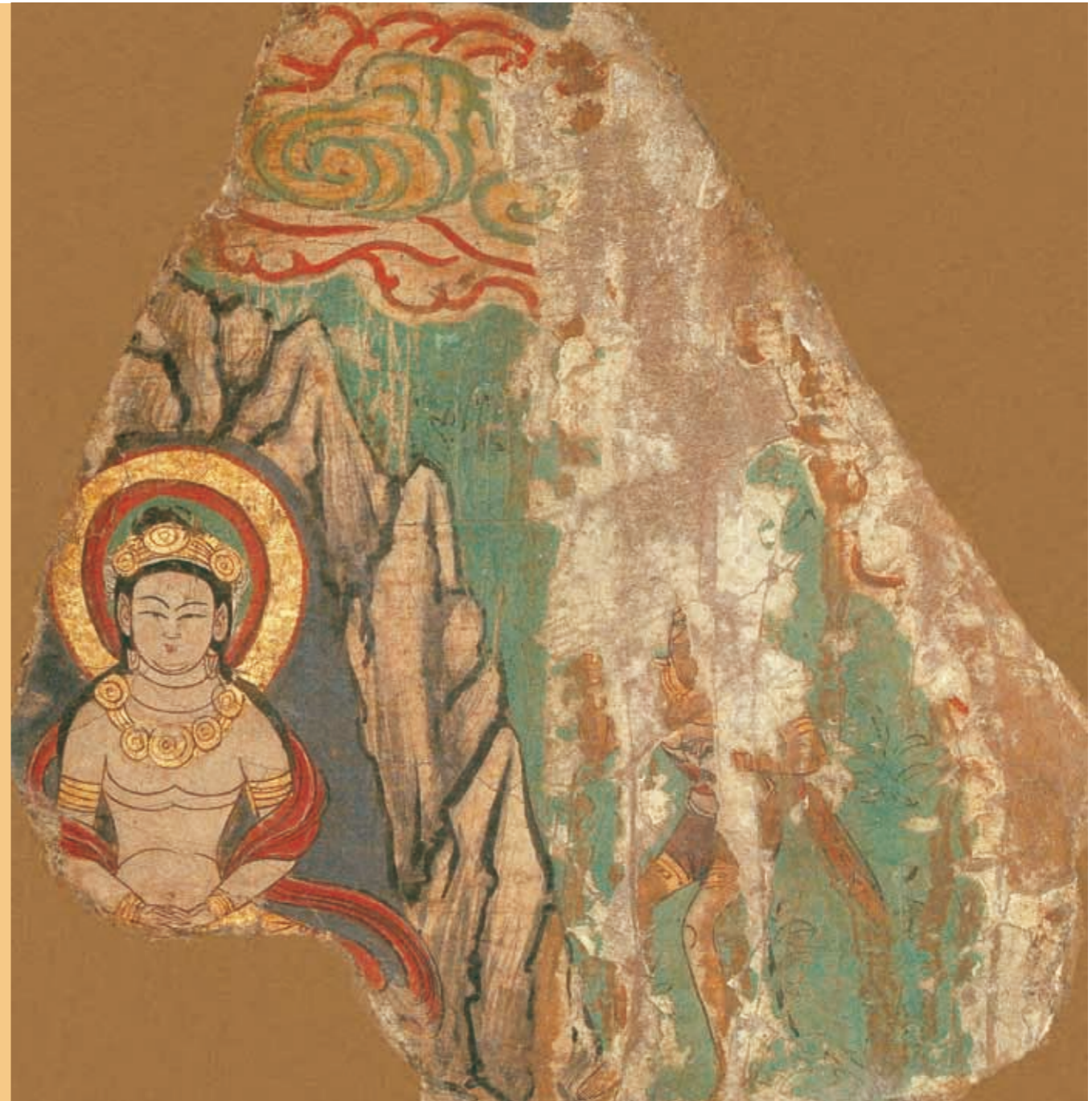
Dit is de top van de berg, laten wij die beklimmen, en ziet, wanneer zij die top bereikt hebben, zien zij een andere die hoger is, tot zij tot zulk een hoogte gekomen zijn, vanwaar geen hogere berg meer te zien is, wanneer zij deze al bereiken kunnen. Zo is het met de waarheid. Ik ben de waarheid, en de weg en het leven, en Ik heb u de waarheid gegeven, die Ik van boven ontvangen heb. En dat wat gezien en ontvangen wordt door de een, wordt niet gezien en ontvangen door de ander. Wat sommigen waar schijnt, lijkt anderen niet waar. Zij die in het dal zijn, zien niet hetzelfde als zij die op de top van de berg zijn. Maar voor ieder is het de waarheid, zoals het afzonderlijke verstand het ziet, en zolang tot een hogere waarheid geopenbaard wordt; en aan de ziel die hoger licht ontvangt, zal meer licht gegeven worden. Daarom, veroordeelt anderen niet, opdat u niet veroordeeld wordt.»

Evangelie van de Heilige Twaalfen (Uitgave Rozekruis Pers)

Op het menselijke vlak kan er daarom net zo min een definitieve waarheid zijn als een definitief bewijs voor het bestaan van God. Wel kan de mens er geheel door worden vervuld! Dat is de vreugde van de weg van de ziel. Geen mens kan beweren

de ene, absolute waarheid te bezitten, dus onfeilbaar te zijn in zijn voelen, denken, spreken en handelen. Dat wordt buitengewoon helder benaderd in een mooi gedeelte uit het Evangelie van de heilige twaalfen ☸

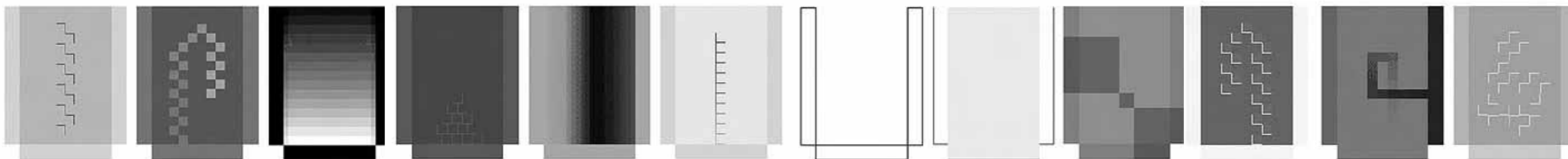
In het andere komt het levenswiel tot rust en is bevrijding mogelijk. Boeddha in meditatie, rotsschildering 8ste eeuw na Chr.

hoe nu verder?

De vele scheppingsverhalen van de mensheid beginnen meestal op vergelijkbare wijze. Vaak is er sprake van overgangen door water en vuur. Het zijn mythologische uitingen van iets onzegbaars uit andere dimensies, uit andere bewustzijnstoestanden. Zij verhalen over talrijke ontwikkelingen op en van de aarde en over de evolutionaire groei die de mensheid doormaakt, alsof zij een ladder probeert te bestijgen. Ook nu staan wij voor belangrijke veranderingen. Deze betreffen de atmosfeer van de aarde en het ademveld van de mensheid en de mens kan zich geen afwachtende houding meer permitteren. Een tijdperk van geestelijke realisatie breekt aan.

Vormen, wegen, trappen, ladders: welke zijn de paden die wij nemen?

We kunnen ons afvragen hoe onze levensladder eruitziet, op welke trede wij ons bevinden, wat ons voortdrijft en vooral waarheen we op weg zijn. Rond het begin van onze jaartelling werd het hart van de aarde door de indaling van de kosmische Christuskracht in een verhoogde vibratie gebracht. Een impuls die de wereld wakker schudde, die in kracht toeneemt en een steeds sterkere uitwerking op de mensheid heeft.

NOODKLOK Rozenkruisers en anderen hebben met een kosmogonie, waarin het ontstaan van het heelal uiteengezet wordt, en een kosmologie, die de bouw van het heelal beschrijft, een beeld van de alschepping willen schilderen. Wij kunnen daarin kennis nemen van de opkomst en ondergang van de Lemurische en Atlantische beschavingen en van de ontwikkelingen in het huidige Arische tijdvak met zijn verschillende onderrassen. In deze visie hebben de genoemde beschavingen bijgedragen aan de vorming van ons huidige bewustzijn. Vervolgens hebben vergaande ontwikkelingen in de wetenschap wereld en mensheid in een stroomversnelling van technologische ontwikkelingen gebracht, met de problemen die daarmee annex zijn. Denk maar aan de industrialisatie, atoom-

splitsing, vervuiling van lucht, water en aarde, aan voedseltekorten, verstedelijking en de daarmee gepaard gaande ontvolking van het platteland, stress en psychische ontarding en thans de vlucht in het virtuele leven.

Aan het eind van de jaren '60 van de vorige eeuw begonnen vooraanstaande wetenschappers, verenigd in de club van Rome, de noodklok te luiden. Zij hebben toen wereldwijd de problemen in kaart gebracht omtrent bevolkingsgroei, voedselproductie, industrialisatie, vervuiling en uitputting van energiebronnen. De klok stond op een minuut voor twaalf, zeiden zij. In 2005 kwam de VN met een alarmerend ecologisch rapport dat liet zien dat zonder koerswijziging de wereld binnen afzienbare tijd ten onder zal gaan. Het lijkt erop dat de aarde met haar mensheid een doodzieke cel in het albestel is geworden.

Overall ter wereld zijn er groeperingen die het tijd proberen te keren. In Europa zien we de meest uiteenlopende milieueisen van toepassing worden. Soms zelfs zo bizar, dat je denkt dat die ambtenaren maar eens een cursus relativeren in een Zuid- of Midden-Amerikaans land moesten volgen. Maar waar het natuurlijk om gaat, is of er iets wezenlijks in het gedrag en in de psyche van de mensen verandert.

GEEN BLINDE REACTIE De in 1993 opgerichte Club van Boedapest heeft zich als doel gesteld een diepgaande bewustzijnsverandering in de mens te stimuleren en zodoende tot een algemeen nieuw bewustzijn te komen. De oprichter van deze club, de Hongaar Ervin Laszlo, wijst uitdrukkelijk op de eenheid van het leven en op de samenhang van alles, zowel op aarde als in het universum, waarvan

niets en niemand uitgezonderd is. Ook stelt hij dat elke dag zonder nieuw idee een verloren dag is. Al Gore en Bill Clinton wijzen op de extreem snelle opwarming van de aarde en de grote gevaren die dat voor de mensheid met zich meebrengt. Vele andere, minder bekende mensen gingen hen al jaren geleden voor. Desalniettemin gaat men gewoon door alsof er niets aan de hand is. Het overgrote deel van de mensheid lijkt blind te zijn. De ontwikkelingen lijken met horten en stoten te gaan, waardoor het bewustzijn schoksgewijs wordt opengeboren.

Voor veel mensen is dat ontstellend. Veel mensen verliezen hun zogenaamde zekerheden en raken in verwarring. Anderen vragen zich terecht af of het tijd nog wel te keren valt.

Wat grootschaliger terugkijkend in de wereldhistorie valt op dat er altijd wisselende verhoudingen tussen lucht, water en aarde zijn geweest. Ook zijn in de loop van de tijd de rotatiesnelheid van de aarde en de stand van de aardas periodiek veranderd. Er zijn perioden met en zonder ijs geweest, met en zonder veel water(damp) in de lucht, met andere stellaire constellaties, maar ook tijden van plotselinge en uiterst ingrijpende veranderingen. Over het algemeen gaat men ervan uit dat deze veranderingen het gevolg zijn van natuurlijke geologische processen en niet te voorziene ontwikkelingen in het kosmische geheel.

In het licht van de eerder genoemde kosmogonie en kosmologie kan men tot een geheel andere verklaring komen. Daarin wordt gesteld dat het geen autonome processen betreft van de natuur zonder meer, maar een reactie van de natuur op psychische en stoffelijke gedragingen van de mensheid.

© Lassen & Tuolumne

Deze sporen niet meer met het doel van het aardse leven en hebben grote spanningen in de atmosfeer veroorzaakt. Op verschillende manieren hebben deze hun uitwerking op en in het leven op aarde. De oude wijsheid stelt dat er hier geen sprake is van een blinde reactie van de natuur. Vanuit een hoger bewustzijnsprincipe vormen deze verschijnselen een correctie op de levensomstandigheden, teneinde het leven niet te laten kristalliseren en ontwikkelingsmogelijkheden niet te blokkeren. De stichters van de geesteschool van het moderne rozenkruis, J. van Rijckenborgh en Catharose de Petri, hebben hun leerlingen steeds gewezen op de zich snel wijzigende aardse condities als gevolg van een kosmische verandering. Maar bovenal heb-

deze energie is een gevolg van de eerder genoemde indaling van de Christuskracht. Het innerlijk van de mens wordt erdoor gezuiverd, verder opgebouwd en zo mogelijk op een hoger plan getild.

TWEE GROOTHEDEN Elk aards bewustzijn kan functioneren dankzij de werkzaamheid van een kracht die de planeetgeest wordt genoemd. Analooq aan het principe: 'zoals in het groot, zo ook het klein' is de planeetgeest een uitdrukking van het dialectische aspect van onze aarde en te vergelijken met de persoonlijkheid van de mens. Ieder menselijk bewustzijn leeft uit de krachten, de energieën, van dit stoffelijke aardeveld. Het is een van nature begrensde, naar buiten gericht bewust-

In de oneindige stilte van het heelal kreeg de schepping een gestalte en werd deze onmiskenbaar door harmonie gedragen...

ben zij voor de moderne tijd een bevrijdingsweg geweest uit de stoffelijke beperkingen van dit levensveld. Zij hebben deze weg in alle onderdelen – tot in het atoom – verklaard en geschetst hoe de geest-zielenmens zich kan manifesteren. Volgens deze leer zijn de aarde en haar mensheid nu in een tijd aangekomen dat de elektrische of vuurether, die samenhangt met de vijfde openbaring van het atoom, zich krachtig ontvouwt en verder ontwikkelt. Deze nieuwe energie wordt ook wel de zielenether genoemd. Het is de eerste openbaring van het atoom die uitstijgt boven de ons bekende aardse vibraties. Het vrijkomen van

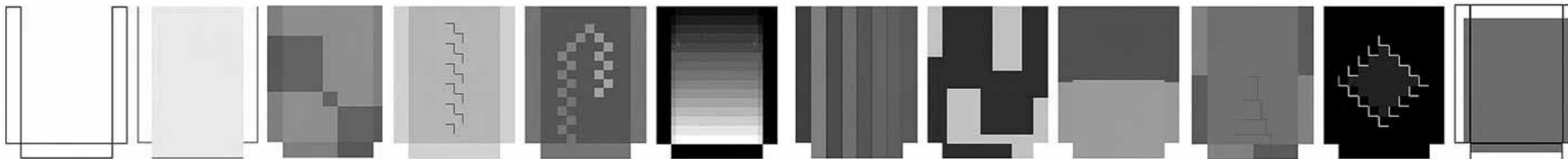
zijn. Onze natuurlijke levensgang wordt evenwel ook doorkruist door naar binnen gerichte bewustzijnskrachten.

In de universele leringen wordt onderscheid gemaakt tussen de planeetgeest en de planeetlogos. De planeetgeest heeft zoals gezegd betrekking op de grofstoffelijke aarde en haar ijlere aanzichten. De planeetgeest is evenwel in alle opzichten de uitvoerder van de planeetlogos. De planeetlogos is de kernkracht van de oorspronkelijke aarde, die ook wel de heilige aarde genoemd wordt, omdat daarin een zuivere ontwikkeling plaatsvindt. J. van Rijckenborgh zegt hierover dat uit deze hei-

lige aarde onze wereld is voortgekomen als oefenschool en ontwikkelingsveld voor de microkosmos, een tijdelijk veld waarin deze ervaring opdoet. Na volbrachte leertijd kan hij weer in zijn eigen ontwikkeling verdergaan. De planeetlogos is derhalve het begin – de alpha – maar tevens het einde – de omega. Vandaar de uitspraak in de Bijbel: «Zie ik maak alle dingen nieuw. Ik ben de alpha en de omega, het begin en het einde.» Hoewel gescheiden, zijn de twee naturen, de aarde en de heilige aarde, nauw met elkaar verbonden: het hogere doordringt het lagere. De microkosmos komt voort uit het openbaringsveld van de heilige aarde, en de persoonlijkheid is van de dialectische natuur, 'het land der vreemdelingschap'. Toch kan tegen de persoonlijkheid worden gezegd: «Het koninkrijk Gods is binnen in u», omdat de verhouding tussen de planeetgeest en de planeetlogos zich verder ontwikkelt, zoals J. van Rijckenborgh uitlegt in 'De Gnosis in Actuele Openbaring'. Het bestaan van de planeetgeest is een mysterie. Het is een entiteit die zich in opgaande lijn ontwikkelt en die ten nauwste verbonden is met de planeetlogos. In zekere zin kan dit ook van de persoonlijkheid worden gezegd. De microkosmos is en blijft 'van Gods geslacht'. De persoonlijkheid is onderworpen aan de tijdruimtelijkheid. Maar de elektromagnetische conditie van de persoonlijkheid is mede afhankelijk van de gerichtheid op dat innerlijke 'koninkrijk Gods' en de daaruit voortvloeiende bewustzijnstoestand. De zoekende mens is evenzeer in ontwikkeling. Wanneer het zwaartepunt van het leven wordt verplaatst van de aardse gerichtheid naar de oergrond van de planeetlogos, dan begint zich geleidelijk aan een ingrijpende verandering van het gehele men-

selijke wezen te voltrekken. In deze tijd worden de aarde en de gehele mensheid voor het feit gesteld dat een grotere verdichting van stoffelijk beleven niet meer mogelijk is. De atomische samenstelling van de aarde gaat zich geheel wijzigen. J. van Rijckenborgh spreekt wel over een vergeestelijking van de materie, niet zozeer in de zin van een vervolmaking, maar van een transparanter, ijler worden en tenslotte verdwijnen ervan, of het overgaan in andere toestand.

DEVUURETHER Het is een proces dat in de fijnstoffelijke gebieden, de etherische sferen, reeds vergevorderd is, zoals we kunnen constateren. Alles wordt openbaar, kenbaar, bijna zichtbaar. Niets kan meer verborgen blijven. De mensheid wordt daar nu ook in stoffelijk opzicht zeer nadrukkelijk bij bepaald. Doordat het zonnelichaam met zijn planeten in onze dagen in een vibratieveld van geestelijke aard is ingebed – hetgeen zich op onze aarde als hogere energie doet kennen – en dit in de komende tijden steeds meer zal toenemen, komen de atomaire structuren eveneens onder een hogere druk te staan. De verandering van de materie is in deze tijd dan ook al concreet begonnen. Als een atoom namelijk aan verhoogde energie wordt blootgesteld, dan worden de elektronen op zeker moment gedwongen zich met een sprong naar een hogere baan te verplaatsen. Valt de energie weer weg, dan zal het elektron terugvallen in zijn oude baan en komt energie vrij. Blijft het energieveld op een constant hoog niveau, dan uit zich dat als meer (vibratie)vermogen, dan wel als geestkracht of bewustzijn. In de natuurkunde wordt dit fenomeen een kwantsprong genoemd. De mogelijkheden die in het stoffelijke atoom

verborgen liggen, openbaren zich onder leiding van de planeetgeest en de daaruit voortvloeiende krachten bewerkstelligen dat de mens meer en meer open komt te staan voor ruimere levensopvattingen en ontwikkelingen. Zijn bewustzijn wordt vatbaarder en merkbaar ontvankelijker voor een andere levensbeschouwing en wellicht ook voor een meer spirituele betekenis en bedoeling van het leven. Zijn innerlijk krijgt meer ruimte.

De vijfde schepping kan zich alleen door vuur openbaren... (maya uitspraak)

De uitwerking van verhoogde meerdimensionale geestelijke kracht heeft in de wereld een geheel andere en tot nu volkomen onbekende openbaring van het atoom tot gevolg. Het is – zoals gezegd – de kracht die vanuit het binnenste van het atoom vrijkomt: de vijfde atomaire openbaring (de kwintessens, dat waar het op aan komt), die het moderne rozenkruis aanduidt als de vuurether. Het is deze kracht die de mens aanzet tot vervulling van al zijn levensmogelijkheden, van zijn werkelijke levensopdracht. Dezelfde kracht zal ook alles wegnemen wat in aanleg aanwezig is maar wat de mens niet ontwikkelt. Het is een kracht die komt 'als een dief in de nacht indien de mens niet wakker wordt', zegt het openbaringenboek. Die twee processen, van verhoogde ontvankelijkheid en van de nieuw-etherische atoomopenbaring, gaan in deze tijd samen en de meerdimensionale invloeden versterken en overstijgen uiteraard niet alleen het tijdruimtelijke, maar plaatsen dit vooral in een bijzonder licht. Het is de samenwerking, althans de uitwerking van de krachten van de planeetlogos op de planeetgeest, die daardoor in een hogere fase van ontwikkeling wordt gestuwd en zijn aardebewoners daarin meeneemt. De planeetgeest is feitelijk een projectie van de planeetlogos en zijn brandpunt ligt in het hart van de aarde en, in analogie, dus ook in het hart van de mens.

VATBAAR WORDEN VOOR NIEUWE WAARDEN

Hoe concreet zijn nu deze veranderingen en wat

zijn de gevolgen voor de aarde en de mens? We weten dat de chemische formule van water H_2O is. Het samengaan van twee atomen waterstof met een atoom zuurstof. Het is een ideaal en harmonisch geheel dat sterk warmte- en energieabsorberend is. Het oppervlak van onze planeet bestaat met zijn zeeën en oceanen, met al zijn flora en fauna voor het overgrote deel uit water. Zo ook de mens: hij bestaat voor 70 à 80% uit water. De

ontdekkingen over de beïnvloeding en het opnamevermogen van water die de Japanner Masaru Emoto heeft aangetoond en wereldkundig gemaakt, zijn in dit licht heel bijzonder. Door de toenemende inwerking van de Aquarius-energie op de aarde en op de mens wordt uiteraard ook de atoomstructuur van water beïnvloed en veranderd. Deze verandering is van groot belang voor het menselijke bewustzijn, dat uiteindelijk de som van het bewustzijn van al zijn cellen is. In een voor de wereld bijzonder energieveld als dat van de geesteschool komt hier nog bij – afhankelijk van onze levenshouding en gerichtheid – dat het proces van onze celdeling in toenemende mate versneld wordt. Deze versnelde celdeling beïnvloedt ook het etherische gebied. Als we verder bedenken dat het ontstoffelijkingproces hier eveneens een rol in speelt, dan zal het nog duidelijker worden dat het bewustzijn van de mens ook daardoor onder druk komt te staan. Het verandert, wordt gevoeliger, en het fijnstoffelijke dient zich sterker aan. Hierdoor kunnen mensen vatbaar worden voor geheel andere waarden, al is het maar in het verkrijgen van een duidelijk besef van hun staat-van-zijn en van de situatie waarin zij verkeren. De mens moet uiteindelijk toch in meer of mindere mate kunnen begrijpen en aanvoelen wat er gebeurt en wat zijn taak is. Maar bovenal moet hij kunnen inzien van welke aard zijn waarheid is en welke keus hij al dan niet heeft. Het is onmogelijk dat de gnosis deel wordt van

deze natuur; natuur en eeuwigheid sluiten elkaar uit. In het proces van transfiguratie kan deze onmogelijkheid echter worden opgeheven als de persoonlijkheid zich volkomen dienstbaar maakt aan het onvergankelijke atoom. Als de roos, als organisch deel van de microkosmos, aan het kruis van de natuurlijke persoonlijkheid wordt gehecht.

GROEIEND BEWUSTZIJN Voor hen, wier innerlijke gerichtheid geheel en al opgaat in de krachten die uitgaan van de roos, lost deze onmogelijkheid zich op en wordt de 'missing link' gevonden die het aardse verstand en bewustzijn tijdelijk verbindt met de gnosis. Ook hun atomen zullen ook op geheel andere en wonderbaarlijke wijze veranderen, zelfs zo ver dat zij door meerdere transmutaties heen zullen gaan en ten slotte door transfiguratie vrij kunnen komen van de elektromagnetische aantrekking en de zwaartekrachtwerkingen van de dialectische gebieden. Het ruggenmergstelsel van de mens bevat een waterstofconstante. Waterstof heeft maar één elektron, dat vrij gemakkelijk door een elektromagnetisch veld in een hogere baan gestuwd kan worden. Dit zogenaamde slangenvuur kan vergeleken worden met een atoomzuil, een kernreactor, zoals de universele leringen uiteenzetten. Gezegd wordt, dat iedere leerling die het pad gaat een levende atoomreactor wordt en kernsplijting toepast. Hierdoor gaan de atomen waaruit de mens is samengesteld hun ware aard, maar vooral hun krachten tonen en spreiden. Dat is onontkoombaar.

Wie in staat is tot positieve verandering ondervindt de kracht van de hoop
Hope Change.
Een quiltpatroon van David and Goliath

Het is een nieuwe dimensie waarmee contact gemaakt wordt en die zich in de microkosmos zowel als in het levende lichaam van de geesteschool open-

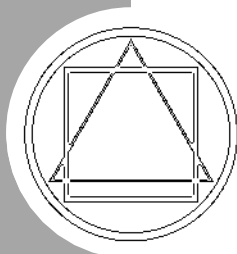
baart. Het is de dimensie van het hogere, groeiende etherische bewustzijn. De dimensie van de levende zielenopenbaring door de nieuwe mens. Deze eeuwigheidsziel beschikt op een zeker punt van ontwikkeling over twee uitdrukkingsvormen. We zouden kunnen zeggen één voor het oorspronkelijke gebied en een voor ons levensveld, één wel wordt aangeduid als het land van ons vreemdelingschap. Op die aarde gaan velen door de besproken veranderingen van de atomaire structuren hun vreemdelingschap steeds duidelijker beseffen en worden zich bewust worden van hun onwetendheid, hun verwarring. Zij staan in toenemende mate open voor verandering en vernieuwing. Aangezien de atmosfeer van de aarde en het ademveld van de mensheid snel veranderen, kan de mens zich geen afwachtende houding meer permitteren. Wie een geestelijk doel voor ogen heeft, daaruit gaan leven; de aarde gaat met haar volgelingen haar eigen wetmatige loop. Zeker, want wie wind zaait, zal storm oogsten, dat is nooit anders geweest. Tevens is het nu, dat het tijdperk van geestelijke realisatie aanbreekt. Dit opent nieuwe mogelijkheden voor een grootse verandering, voor vernieuwing en uitredding van velen. ☼

Over de wereld straalt een heerlijk lied
dat als een troost zijn klanken in mij giet.
Als mijn weg eenzaam en verlaten ligt,
is er de vreugde die mijn gaan verlicht.

Pelgrim ben ik, op reize naar Gods land,
vaag nog de einder aan mijn levensstrand.
Maat 't lied des heren geeft mijn voeten kracht.
Zo reis ik verder naar het doel dat wacht.

J. van Rijckenborgh

Conferentiedag

De Rozenkruisers, Gnosis en de Bijbel

J. van Rijckenborgh-centrum, zaterdag 17 november

*In de proloog van het Evangelie van Johannes wordt gezegd:
"In den beginne was het Woord!" Het Woord moeten wij hier
verstaan als kracht. In den beginne was de goddelijke kracht.
Die goddelijke kracht was en is God.*

*Het Woord is dus een kracht, een geluid, een intens machtige
elektromagnetische vibratie. Het Woord is de samenklank van de
Heilige Zevengeest. Er zijn zeven goddelijke krachtstromen.
In hun samenhang brengen zij het Woord voort,
dat is de openbaring van goddelijke energie.*

Uit: Catharose de Petri, Het zegel der vernieuwing

Het uiterlijke gewaad van de christelijke leringen kennen wij als de evangeliën die worden toegeschreven aan vier leerlingen van Jezus: Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

Elk op hun eigen wijze hebben zij het bijzondere leven van deze grote boodschapper van het Licht weergegeven. Deze vier 'goede berichten' kunnen worden beschouwd als de meest invloedrijke geschriften in de christelijke jaartelling. Zij hebben de loop van de geschiedenis ingrijpend gewijzigd. De kracht van de evangeliën is de kracht van de taal, beter nog, de kracht die achter de taal drijft. Deze kracht kan in de komende tijd, de periode van de Waterman, of van Aquarius, van grote en bevrijdende betekenis zijn. J. van Rijckenborgh zegt daarover: "Of u de Bijbel esoterisch of exote-

terisch leest u komt onder de bekoering van deze geweldige magie. Dit brandpunt van Christus' wijsheid [...] is reeds als boek in staat de atmosfeer van onze tempels te zuiveren van alle negatieve krachten." Het verhaal van Jezus, die de bevrijdende Christuskracht brengt, is op vier niveaus aan ons overgedragen. Elk evangelie heeft zijn eigen zeggingskracht.

De conferentiedag vindt plaats in het J. van Rijckenborgh-centrum, Zakstraat 8 te Haarlem, op zaterdag 17 november 2007. Het deelnamebedrag is € 30,- lunch en tekstbundel inbegrepen. Inschrijven kan door voor 10 november het deelnamebedrag over te maken naar rekeningnummer 485.446 t.n.v. van het Lectorium Rosicrucianum, onder vermelding van 'conferentiedag november'.